

Divadlo Na zábradlí

Výroční zpráva o hospodaření a umělecké činnosti v roce 2019



zábradlí

Základní data společnosti

4

Úvodní slovo ředitele DNz

5

Organizační struktura, zaměstnanci, hosté

7

Umělecké výsledky DNz

A/ Premiéry

11

B/ Dramaturgický plán 2020

21

Reprízované tituly a derniéry

23

PR články a rozhovory v tisku a na internetu

29

Zájezdy, festivaly, ocenění

A/ Zájezdy a festivaly

33

B/ Ocenění

35

Akce DNz – kulturní akce, DNz² aj.

36

Hosté, spolupráce

40

Podporovatelé, dárci, sponzoři

42

Merchandising

43

Ekonomické výsledky v roce 2019

44

Zpráva o výsledku hospodaření

Výkonové ukazatele – Rozbor hospodaření

45

Základní data společnosti

Název Divadlo Na zábradlí

Právní forma příspěvková organizace

Zřizovatel Hlavní město Praha, Praha 1, Mariánské nám. 2

na základě Zřizovací listiny ze dne 19. června 2014

Sídlo Anenské nám. 5/209, 115 33, Praha 1

Telefon 222 868 868

E-mail nazabradli@nazabradli.cz

www.nazabradli.cz

IČ 00064394

DIČ CZ00064394

Předmět činnosti

veřejné scénické předvádění dramatických či jiných děl výkonnými umělci, a to formou pořádání či spolupořádání divadelních představení nebo jiných kulturních produkcí nebo pohostinskými představeními pro jiné pořadatele v tuzemsku či zahraničí, pořádání výstav v prostorách divadla, vydávání a prodej ne/periodických tiskovin a publikací, poskytování dalších služeb v souvislosti s plněním předmětu činnosti, propagace činností souvisejících s plněním předmětu činnosti organizace

Doplňková činnost

propagační a reklamní služby, realitní činnost, koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje s výjimkou zboží uvedeného a vyloučeného v příloze zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání ve znění pozdějších předpisů

Statutární orgán Doc. Mgr. Petr Štědroň, Ph.D. – ředitel

Umělecký šéf Mgr. Dora Viceníková, Ph. D. – zástupce ředitele, dramaturg

Zaměstnanci V roce 2019 činil průměrný počet přepočtených zaměstnanců 48,8 v hlavní činnosti a 1,0 v doplňkové činnosti.

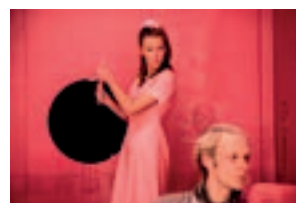
Úvodní slovo ředitele DNz

V roce 2019 zaznamenalo Divadlo Na zábradlí výrazné úspěchy jak na domácí scéně, tak velmi podstatně i hostováním na zahraničních festivalech a v prestižních divadelních domech. Divadlo Na zábradlí se tak mimo jiné prezentovalo v Národním divadle v Budapešti, v jednom z nejproslulejších německých divadel Deutsches Theater Berlin (v rámci festivalu *Authorentheatertage*), hostovali jsme však také v Paříži a Londýně, pozváni jsme byli také na tři nejvýznamnější české mezinárodní divadelní festivaly.

Od září 2019 došlo k výrazné změně vizuálního stylu všech divadelních tiskovin, grafického manuálu a loga. Novou „grafiku“ vytváří prestižní grafické Studio Najbrt. Redesignem loga se Divadlo Na zábradlí zároveň navrácí ke značce Libora Fáry z 60. let. Cílem nového vizuálního stylu je adekvátně reflektovat sebevědomý a výrazný repertoár a styl DNz. Dovolte citát přímo z grafického Studia Najbrt: *„Pro Divadlo Na zábradlí je typické prostorově malé jeviště a velmi osobitý výtvarný styl scénografie a kostýmů spojený především s působením současného souboru. Tyto dva prvky jsou důležitou inspirací nového vizuálního stylu. Atributy a rekvizity kurátorsky vybrané z divadelních her budou tvořit obsah plakátů nových inscenací. Objekty z jednotlivých inscenací jsou pak v detailech také používány pro další aplikace či tiskoviny, jako jsou měsíční programy, vizitky nebo exteriér divadla. Značku Divadla Na zábradlí jsme v rámci redesignu inverzně otočili do pozitivní varianty černého kompaktního symbolu. Odstraněním nápisu Divadlo Na, který byl původně součástí značky, jsme získali „pouze“ název Zábradlí, který je pro divadlo dnes již zažitý a pro funkci značky ideální. Na tiskovinách reprezentujících divadlo funguje jako drobný podpis, vědomý odkaz k vlastní historii, který doplňuje nový vizuální styl založený na výrazné typografii a autorském výtvarném pojetí.“* – popisuje genezi vzniku staronového loga a vizuálního stylu DNz grafická designérka Andrea Vacovská ze Studia Najbrt. Dodávám, že na podzim roku 2019 také vznikla nová řada divácky žádaného merchandisingu (trička s citáty z inscenací, propisky, tužky, hrnky), Studio Najbrt také pojednalo interiérové prvky Divadla Na zábradlí.

První premiérou roku 2019 byly *Ladies No Gentlemen*, autorská inscenace kmenového režiséra Davida Jařaba. Inscenace se velmi zajímavým způsobem dotýká rodinného násilí, kdy rodina sice skýtá zdánlivé bezpečí a zázemí, může se však stát i tou největší pastí. Inscenace se stala velkou hereckou příležitostí ženské části souboru DNz, excelentní výkony podaly mimo jiné čerstvá herecká posila Barbora Bočková, Johana Matoušková, střední hereckou generaci reprezentovaly Magdaléna Sidonová a Dita Kaplanová, sugestivní výkony předvedli také Miloslav König a hostující David Balcar.

Následovat měla inscenace především filmového režiséra Marka Najbrta *Děvčátka, na slovíčko* autorského textu Pavla Klusáka, kterou jsem byl nucen z uměleckých důvodů zrušit – dovolte několik vysvětlujících vět: Divadlo Na zábradlí je scénou, která usiluje o progresivní divadelní tvary, hledá nové tituly a oslovuje dramatiky a další autory k původním textům. Téměř každá naše inscenace je prvním provedením daného textu. Toto hledačské úsilí je jistě nesnadné a náročné, a také riskantnější, než chůze po vyšlapané cestě. Snahy o nové pohledy,



interpretace společenských fenoménů, objevování nových textů a myšlenkových proudů samozřejmě také někdy nemusí vyjít - vězte, že jsme se do poslední chvíle snažili inscenaci *Děvčátka, na slovíčko* „zachránit“ a dovést do tvaru, který by odpovídal vysoké umělecké úrovni Divadla Na zábradlí. U každé z inscenací se snažíme minimalizovat rizika, která by mohla eskalovat do tohoto smutného kroku. V případě *Děvčátka, na slovíčko* se nám to i přes masivní změny ve struktuře inscenace a podstatné zásahy do textu bohužel nepodařilo. Odvolání premiéry *Děvčátka, na slovíčko* považuji sice za nešťastnou událost, zároveň však za akt sebe-reflexe, sebekritiky a trvalou snahu o udržení vysoké umělecké úrovně progresivního divadla. V následující divadelní sezoně 2019/20 plánujeme tento výpadek kompenzovat navýšeným počtem premiérových titulů.

Podzimní část sezony otevřela inscenace režijního tandemu Adam Svozil – Kristýna Jankovcová, kteří se opět v prvním českém provedení chopili veledíla amerického prozaika D. F. Wallace *Krátké rozhovory s odpornými muži*. Povídková kniha obdivovaného spisovatele se hemží odpornými muži a ženami, lidmi zasaženými úzkostí, nejistotou a osamoceností. Svozil s Jankovcovou v inscenaci odhalují netušené vnitřní světy účastníků skupinové terapie, inscenace osciluje mezi humorem a tragickou vážností. Na velmi výrazné a technologicky náročné scénografii Petra Vítka mimo jiné excelují Miloslav König, Václav Vašák, Dita Kaplanová, ale i například hostující Štěpán Lustyk či Vojtěch Vodochodský.

Závěrečnou premiérou roku 2019 byla inscenace Davida Jařaba s názvem *Tajný agent* – autorská dramatizace slavného románu Josepha Conrada. Neobyčejně aktuální román vypráví příběh z Londýna o jedné bombě, která měla způsobit strach a chaos a na přelomu 19. a 20. století a přiblížit Británii zájmům Ruska. Sonda o zániku lásky a rodiny v soukolí dějin dala vyniknout vynikajícímu Jiřímu Vyoralčkovi v titulní roli, stejně tak však Jakubovi Žáčkovi, Václavu Vašákovi, Petru Čtvrtníčkovi, Jiřímu Černému či Vojtěchu Vondráčkovi, velmi silnou hereckou kreaci předvádí také hostující Anna Fialová. Jařabova inscenace *Tajný agent* je po zpracování Shakesperova *Macbetha* a Doylova *Sherlocka Holmese* uzavřením režisérova „britského triptychu“ v Divadle Na zábradlí.

V roce 2019 jsme také posílili herecký soubor o dvě jména – Na zábradlí přibyla mladá, talentovaná a dynamická Kateřina Císařová a všestranně nadaný absolvent DAMU Vojtěch Vondráček, který se také výrazně zapojil do přezkoušení starších inscenací.

Kromě běžného divadelního provozu a divadelních inscenací *Masopustu* a hostujících umělců (například česko-německý kabaret *Das Thema*). V Eliadově knihovně jsme v Divadle Na zábradlí výrazně navýšili doprovodný program – workshopy s diváky, dramaturgické úvody, besedy s tvůrci a herci. Uvedli jsme rovněž inscenované scénické čtení (režie A. Svozil, K. Jankovcová) nového románu dánského prozaika Kaspara C. Nielsena *Evropské jaro*, při jehož příležitosti jsme za účasti slavného autora pokřtili české vydání knihy. Ve výročním roce sametové revoluce jsme se také ve spolupráci s Knihovnou Václava Havla zapojili do projektu Čist Havla. Také jsme připomněli smutné výročí odchodu Petra Lébla, výrazné osobnosti českého divadla spjaté právě se Zábradlím. Mimo jiné jsme se aktivně zapojili do projektu *Noc divadel* a to mimo jiné nově nastudovaným scénickým tvarem *Nad dopisy diváků* v režii Jana Mikuláška.

Doc. Mgr. Petr Štědroň, Ph. D.
ředitel Divadla Na zábradlí



Organizační struktura, zaměstnanci, hosté

A/ Organizační struktura k 31. 12. 2019

ředitel – statutární zástupce			
asistentka ředitele (0,7)			
umělecký šéf	šéf produkce	ekonom	šéf UTPV
dramaturg	výkonná produkční	referent. PaM	jevištní technika
režiséři	grafik	finanční účetní (0,7)	krejčovna
inspicienti	nábor, marketing	majetková účetní (0,5)	maskérna
nápověda	vedoucí pokladny (0,75)		zvukaři
tajemnice	pokladní (DPČ)		osvětlovači
herci, herečky (0.5–1,0)	uvaděčky (DPČ)		rekvizitáři
hosté – tvůrci, herci	dobrovolníci		hospodář. správa (2 × 0,3)
	správce IT – externí		uklížečky – externí

B/ Vedení, administrativa, technika

Jméno	Úvazek	Zařazení
Beneš Jaroslav	1,0	osvětlovač
Búrik Jan	1,0	šéf produkce
Čechová Marie	1,0	zvukařka
Fišerová Marie	0,7	asistentka ředitele
Gregor Bořek (od 10/19)	1,0	technik
Houdková Renata (od 9/19)	1,0	inspicientka
Jablonská Hana (od 3/19)	0,7	finanční účetní
Jungvirtová Jana	1,0	nápověda
Klimovičová Tereza	1,0	rekvizitářka

Kondýsková Veronika	1,0	nábor, marketing
Kosová Zdeňka	1,0	vedoucí krejčovny
Křížek Lukáš	0,75	vedoucí pokladny
Kroupová Zdenka	1,0	referent PaM
Lubomírský Kryštof	1,0	technik
Malaska Jan	1,0	šéf UTPV
Mengrová Gabriela	1,0	ekonom
Mery Tomáš	1,0 + 0,3	inspicient + HS
Michalcová Simona	1,0	garderoba
Molčanová Agáta	1,0	garderoba
Mikulášek Jan	0,5	kmenový režisér
Novotná Magdaléna	1,0	tajemnice (zástup od 8/19)
Pajunková Petra	1,0	maskérka, vlásenkářka
Pavelec Petr	1,0	mistr zvuku
Pelechová Pavla	1,0	krejčová
Poláková Alexandra	1,0	výkonná produkční
Pospíšil Tomáš	0,8	rekvizitář
Raindl Pavel	1,0	technik
Stibr Miroslav	1,0 + 0,3	jevištní mistr + HS
Štědroň Petr, Doc, Mgr., Ph.D.	1,0	ředitel
Tischler Jan	1,0	technik
Urbanová Lucie (do 7/19)		tajemnice (na mateřské)
Vacovská Andrea (od 7/19)	1,0	grafik, výtvarník
Viceníková Dora Mgr., Ph.D.	0,5	uměl. šéf, dramaturg
Voříšek Ivan	1,0	technik
Žid Jakub	1,0	šéfmaskér, vlásenkář

C/ Herecký soubor

Jméno	Úvazek	Inscenace
Bučková Petra	0,5	Zlatá šedesátá, Dobří chlapci, Podivuhodný případ pana Holmese (dále jen Holmes), Persony
Bočková Barbora	1,0	Požitkáři, Posedlost, Holmes, Mýcení, Ladies No Gentlemen, Persony, Anamnéza, Krátké rozhovory s odpornými muži (dále jen Krátké rozhovory...)
Císařová Kateřina	1,0	Dobří chlapci, Macbeth, Posedlost, Kyjem po kebuli (dále jen Kyjem po kebuli*)
Čtvrtníček Petr	1,0	Anamnéza, Hamleti, Macbeth, Holmes, Tajný agent
Černý Jiří	1,0	Macbeth, Cizinec, Holmes, Anamnéza, Krátké rozhovory..., Tajný agent
Kaplanová Dita	1,0	Požitkáři, Europeana, Velvet Havel, Anamnéza, Posedlost, Mýcení, Persony, Ladies No Gentlemen, Krátké rozhovory...
König Miloslav	1,0	Požitkáři, Europeana, Velvet Havel, Cizinec, Hamleti, Anamnéza, Macbeth, Dobří chlapci, Holmes, Krátké rozhovory..., Ladies No Gentlemen
Kubátová Anežka	1,0	Požitkáři, Korespondence V+W, Europeana, Velvet Havel, Cizinec, Anamnéza, Posedlost, Macbeth
Plodková Jana	1,0	Požitkáři, Hamleti, Posedlost, Korespondence V+W, Mýcení, Persony
Matoušková Johana		<i>Posedlost, Macbeth, Europeana, Anamnéza, Cizinec, Velvet Havel, Mýcení, Dobří chlapci, Holmes, Ladies No Gentlemen – momentálně na mateřské</i>
Sidonová Magdaléna	1,0	Požitkáři, Europeana, Mýcení, Holmes, Persony, Ladies No Gentlemen, Kyjem po kebuli*
Vašák Václav	1,0	Korespondence V+W, Požitkáři, Europeana, Hamleti, Macbeth, Anamnéza, Mýcení, Krátké rozhovory..., Tajný agent, Kyjem po kebuli*
Vondráček Vojtěch	1,0	Dobří chlapci, Anamnéza, Velvet Havel, Persony, Tajný agent, Kyjem po kebuli*
Vyorálek Jiří	1,0	Korespondence V+W, Zlatá šedesátá, Europeana, Cizinec, Anamnéza, Hamleti, Posedlost, Mýcení, Dobří chlapci, Persony, Tajný agent
Žáček Jakub	1,0	Požitkáři, Anamnéza, Hamleti, Mýcení, Dobří chlapci, Holmes, Persony, Tajný agent

D/ Aktuální hosté – herci externisté

Jméno	Zařazení	Inscenace
Drabiščáková Natália	herečka	Velvet Havel, Anamnéza
Fialová Anna	herečka	Holmes, Tajný agent
Hájek Honza (od 1. 4. 2019 j.h.)	herec	Zlatá šedesátá, Europeana, Mýcení, Holmes
Hampl Ladislav	herec	Anamnéza
Jeništa Petr (od 1. 4. 2019 j.h.)	herec	Požitkáři, Velvet Havel, Anamnéza, Mýcení
Kniha Jiří	herec	Europeana
Lupták Ivan (od 1. 9. 2019 j.h.)	herec	Cizinec, Hamleti
Lustyk Štěpán (od 11. 12. 2019)	herec	Krátké rozhovory..., Kyjem po kebuli
Majer Stanislav	herec	Cizinec
Mikulková Gabriela	herečka	Zlatá šedesátá
Nedbal Jan	herec	Holmes
Noha Leoš (od 1. 9. 2019 j.h.)	herec	Požitkáři, Anamnéza, Macbeth, Posedlost
Polášek Josef	herec	Zlatá šedesátá
Pospíšil Tomáš	herec	Velvet Havel
Schmidtmajerová Johana	herečka	Macbeth (alt.)
Urban Jan	herec	Velvet Havel
Vaverka Jakub	herec	Macbeth
Vedral Milan (od 11. 12. 2019)	herec	Kyjem po kebuli
Vodochodský Vojtěch	herec	Krátké rozhovory...
Fiedler Pavel	hudebník	Velvet Havel
Štědroň Miloš Orson	hudebník	Velvet Havel
Švamberg Jan	hudebník	Velvet Havel
Biskup Bartoloměj	hudebník	Tajný Agent

Umělecké výsledky DNz

A/ Premiéry



Ladies No Gentlemen

3. premiéra v sezoně 2018/2019

„Zajímají tě vůbec někdy moje pocity?“



Krátké rozhovory s odpornými muži

1. premiéra v sezoně 2019/2020

„Lidi... sakra... Lidi... Vy to zvládnete!“



Tajný agent

2. premiéra v sezoně 2019/2020

„Stále se nemůžeme vymanit ze světa rozděleného na my a oni.“

David Jařab

Ladies No Gentlemen

Premiéra 3. března 2019

3. premiéra v sezoně 2018/2019

Scénář, scéna, režie David Jařab Dramaturgie Lucie Ferenzová
Kostýmy Sylva Zimula Hanáková Hudba Jakub Kudláč

Osoby a obsazení *Robert 1.* – Miloslav König,
Darina – Dita Kaplanová, *Marta* – Magdaléna Sidonová,
Hana – Johana Matoušková, *Alice* – Barbora Bočková,
Robert 2. – Michal Balcar

Autorský text Davida Jařaba zkoumá hranice intimity. Kam až je možné v lidském jednání zajít, abychom tomu stále ještě neříkali násilí, nebo naopak, co už násilí je? Vystavují otázky onoho kulturního prostředí a genderových kódů, kterými obvykle vnímáme vztahy mezi muži a ženami. A proč tomu tak je? Je to dané výchovou, předešlými generacemi či dobou obecně? Je sexuální násilí podmíněno sociálně? Nebo je člověku prostě vlastní? Platí, že k násilí musí být stejně jako na lásku především dva? A je tím druhým vždycky člověk z masa a kostí? A co by se stalo, kdyby oběť dostala do ruky zbraň?

Seznam recenzí

Ladies No Gentlemen,
Martin Švejda, Nadivadlo.cz,
8. 3. 2019

V zákulisí patriarchálního světa. Odkdy je pravda jenom jedna? – ptá se Hana v nejnovější inscenaci Divadla Na zábradlí Ladies no Gentlemen. A po celých devadesát minut nechává diváka v nejistotě. Jana Soprová, Divadelní noviny, 18. 3. 2019.

Vražda na dámských toaletách. Na Zábradlí uvádí Jařabovu hru o mužském šovinismu. Pravděpodobně ne náhodou pražské Divadlo Na zábradlí načasovalo svou nejnovější premiéru na kdysi zprofanovaný svátek, Mezinárodní den žen. Saša Hrbotický, Aktuálně.cz, 10. 3. 2019.



Autor scény David Jařab

„(...) Jařabovi se podařilo téma zpracovat citlivě, umírněně a bez zbytečných soudů a rádoby šokujících prvků. Musím se ovšem ptát, zda by v tomto případě nebyla výraznější kontroverze na místě, aby dodala tématu na důrazu. Nebo má právě téměř lhostejné vyznění inscenace upozornit na naši vlastní lhostejnost a otupělost vůči dění ve společnosti? Na to si bude muset každý divák odpovědět sám.“

Soňa Hanušová
Kulturio.cz, 11. 3. 2019

„(...) Inscenaci nechybí styl. Režie je racionalisticky přesná, uhlazená. Patrné je to již ve scénografickém řešení. (...) Hru – přesněji však spíše rozvinutou historku – nad prvoplánovou ilustraci teze pozvedá lehké absurdní vychýlení; to, že ji autor záměrně buduje pomocí nejprosáklejších klišé, která se s tématem pojí, prostřednictvím různých „prefabrikovaných“ situací a konverzačních obrátů (...) právě toto parodické pohrávání si s prefabrikáty spolu s mile zábavnou (a zároveň symbolickou) řečovou figurou – ženy o sobě hovoří ve třetí osobě – činí hru umělecky přijatelnou.“

Martin Švejda
Lidovky.cz, 23. 3. 2019

Ladies no Gentlemen:
Sebevědomí se ukrývá na
dámských záchodech, Soňa
Hanušová, Kulturio.cz,
11. 3. 2019

Divadlo Na zábradlí: Ladies
No Gentlemen, O domácím
násilí ve třetí osobě, Lukáš
Dubský, iDivadlo-blog,
15. 3. 2019

Symbolicky na Mezinárodní
den žen..., Respekt,
18. 3. 2019

Zastřelte ji, nenechte ji
trápit. Kóma v Divadle Na
zábradlí Nová inscenace
v pražském Divadle Na
zábradlí je umělecký malér.
ČT24, 20. 3. 2019

Ladies No Gentlemen
(Divadlo Na zábradlí).
Jařabovu hru a la these
o domácím násilí páchaném
na ženách, o tom, že je
třeba, aby se ženy...
Martin Švejda, Lidovky.cz,
23. 3. 2019.

Nejfeminističtější a zároveň
nejpomalejší představení
sezony... Richard Erml,
Reflex, 28. 3. 2019



Barbora Bočková, Miloslav König

Johana Matoušková



Johana Matoušková,
Magdaléna Sidonová,
Barbora Bočková



Dita Kaplanová



Miloslav König



David Foster Wallace

Krátké rozhovory s odpornými muži

Premiéra 18. října 2019

1. premiéra v sezoně 2019/2020

Režie a dramaturgie Adam Svozil, Kristýna Jankovcová

Překlad Martin Pokorný Kostýmy Ján Tereba

Scénografie Petr Vítek

Obsazení *Žena* – Dita Kaplanová, *Holka* – Barbora Bočková, *Terapeut* – Miloslav König, *Muž* – Václav Vašák, *Cizinec* – Jiří Černý, *Kluk 1* – Štěpán Lustyk, *Kluk 2* – Vojtěch Vodochodský

Povídková kniha obdivovaného amerického prozaika Davida Foster Wallace se hemží odpornými muži a ženami, lidmi zasaženými úzkostí, nejistotou a osamoceností. Adaptaci díla tohoto „cobainovského Jamese Joyce devadesátek“, patřícího k nejvýraznějším hlasům americké literatury posledních let, uvedeme v české premiéře. Režijní tandem – Kristýna Jankovcová a Adam Svozil – odhalí netušené vnitřní světy účastníků skupinové terapie. Hlavní hrdina, jemuž se dosavadní vztahy s opačným pohlavím jeví až trýznivě prázdné, podniká strastiplnou cestu, aby vyléčil své vnitřní dítě a pocítil skutečný význam toho tentokrát bez ironie vyřčeného slova na L.

Seznam recenzí

Krátké rozhovory s odpornými muži se ztrácejí ve vlastním chaosu. Divadlo Na zábradlí představilo svou první novinku letošní sezóny – Krátké rozhovory s odpornými muži. Představení inspirované... Tamara Zubac, Informuj.cz, 22. 10. 2019

Krátké rozhovory s odpornými muži: empatie, komunikace a New Age sračky. Název vychází ze stejnojmenného souboru povídek amerického spisovatele Davida Foster Wallace, jako předloha pro inscenaci však posloužily jen některé z nich. Režie se ujala dvojice Adam Svozil a Kristýna Jankovcová, která v Divadle Na zábradlí již vytvořila adaptaci románu Dánská občanská válka 2018–24. Soňa Hanušová, Kulturo.cz, 27. 10. 2019.



Autor scény Petr Vítek

„(...) Jistě není náhodou, že terapeut v podání výborného Miloslava Königa svou podobou i svými skrytými vnitřními démony připomíná samotného Wallace. (...) Představení proto není vhodné pro ty, kteří nejsou seznámeni s osobou a dílem Wallace. Jeho otisk je v inscenaci věrohodný, autentický a dělá čest jeho dílu. Stejně tak i *neuvěřitelné nasazení* všech tvůrců. Na druhé straně – pro diváky neznalé, či s nepochopením nebo nezájmem vůči postmoderním experimentům, může být tato inscenace za hranou stravitelnosti. Na psychické dno si tak sáhnou nejen jednotlivé postavy, ale i přítomní diváci (...)“

Tamara Zubac
Informuji.cz, 22. 10. 2019

„(...) Tvůrci inscenace měli výborný nápad. Texty nebo jejich části, které vybrali ze čtyřsetstránkového souboru próz, spojili tématem psychoterapeutického soustředění a samotnému autorovi vtipně dali úlohu hybatele, aniž by na tuto personifikaci nějak zvlášť upozorňovali. (...) Miloslav König ztělesnil psychoterapeuta jako křehkou, produchovnělou a vědoucí osobnost. Jeho gesta vyzařují prorocký klid, napojení na klienty i publikum je něžně láskyplné. Jen zlehka nás občas znejistí náznakem manipulace či sebeobdivu, z nichž lze rozpoznat, že charismatický guru je přece jen člověk z masa a kostí. (...) Dítě Kaplanové, Barboře Bočkové, Václavu Vašákovi, Štěpánu Lustykovi i Vojtěchu Vodochodskému se skvěle daří udržet ambivalenci mezi nadsázkou, ironií a beznadějnou snahou jejich hrdinů o bezprostřední lidský kontakt, v němž selhávají. (...) Inscenaci *Krátké rozhovory s odpornými muži* je dobré vidět hned ze dvou důvodů. Jedinečným způsobem otvírá obtížně komunikovatelné a přitom naléhavé současné téma, baví, nezjednodušuje a nabízí velmi povedené divadlo. Navíc dostáváme tip na zajímavou knihu a chuť více poznat jejího autora.“

Marie Reslová, 28. 10. 2019
Aktuálně.cz

V novince Divadla Na zábradlí se zpovídají psychicky deprivovaní současníci. Ze zjetí vlastní mysli, nejistoty a frustrace se v nové premiéře pražského Divadla Na zábradlí pokouší s pomocí terapeuta vymanit pět postav. Inscenaci nazvanou *Krátké rozhovory s odpornými muži* podle stejnojmenné knihy povídek amerického spisovatele Davida Fostera Wallace připravili režiséři Adam Svozil a Kristýna Jankovcová. Marie Reslová, *Aktuálně.cz*, 28. 10. 2019.

Krátké rozhovory s odpornými muži jsou bohužel příliš dlouhé. Po politické Dánské občanské válce se tvůrčí duo Adam Svozil a Kristýna Jankovcová pustilo v pražském Divadle Na zábradlí do inscenace zabývající se mezilidskými vztahy. Tomáš Štástka, *iDnes.cz*, 28. října 2019.

Terapeutická sonda do myslí odporných mužů se točí v kruhu. Mladá režisérská dvojice Adam Svozil a Kristýna Jankovcová na sebe upoutala pozornost před dvěma lety, když v Divadle Na zábradlí nastudovala Dánskou občanskou válku 2018–24. ... Saša Hrbotický, *Deník N*, 30. října 2019.

Odporní chlapi na psychoanalýze. Nový kus na Zábradlí trpí malou naléhavostí. Na nové inscenaci Divadla Na zábradlí je nejlepší..., Richard Erml, *Reflex*, 31. 10. 2019

Barbora Bočková,
Jiří Černý, Miloslav König



Václav Vašák,
Vojtěch Vodochodský



Dita Kaplanová,
Miloslav König



Václav Vašák,
Štěpán Lustyk,
Barbora Bočková



Joseph Conrad / DJ

Tajný agent

Premiéra 6. prosince 2019

2. premiéra v sezoně 2019/2020

Scénář, scéna, režie David Jařab

Kostýmy Sylva Zimula Hanáková Hudba Jakub Kudláč

Obsazení *Verloc* – Jiří Vyorálek, *Profesor* – Jakub Žáček,
Winie – Anna Fialová, *Stevie* – Vojtěch Vondráček,
Heat – Václav Vašák, *Ossipon* – Jiří Černý,
Vladimír – Petr Čtvrtníček, *Dudák* – Bartoloměj Biskup

Závěrečný díl Jařabova britského triptychu v Divadle Na zábradlí. Po Shakespeareovi a Doylovi se tentokrát bude „tavit“ klasik britské moderní literatury Joseph Conrad (1857–1924) v režijním, textovém i scénickém uchopení kmenového režiséra Davida Jařaba. Pan Verloc provozuje anarchistickou živnost, ale je zároveň ruským agentem. Východní mocnost už nechce jen neškodná udání na radikální soudruhy, ale požaduje za své peníze skutečné činy. Nezvykle aktuální román vypráví příběh z Londýna o jedné bombě, která měla způsobit strach a chaos a na přelomu 19. a 20. století a přiblížit Británii zájmům Ruska. Sonda o zániku lásky a rodiny v soukolí dějin.

Seznam recenzí

Jde o to, instalovat neklid. Divadlo Na zábradlí uvedlo hru o ruském agentovi. Pozadí jedné nepovedené teroristické akce v režii ruské ambasády přibližuje inscenace *Tajný agent* v pražském Divadle Na zábradlí. Podle stejnojmenného románu Josepha Conrada ji napsal a režíroval David Jařab. Obsadil skvělé herce: Jiřího Vyorálka, Annu Fialovou nebo Petra Čtvrtníčka... Marie Reslová, *Aktualne.cz*, 11. 12. 2019

Zpackaný atentát v Greenwichi. Inscenace *Tajný agent* je završením britské trilogie... Jan Kerbr, *Lidové noviny*, 12. 12. 2019



Jakub Žáček na scéně Davida Jařaba

„ ...rozhodně si do Divadla Na zábradlí zajděte. Jařabova inscenace je totiž skvěle zpracovaná. Jednoduchá scéna z neomítnutých cihlových zdí a elegantní kostýmy v červené, bílé a černé barvě nechávají vyniknout precizním hereckým výkonům. Takovéto zakončení „britského triptychu“ nás nutí volat po přídatku. (...)

Soňa Hanušová
Kulturio.cz, 14. 12.2019

„(...) Vizuál spolu s kostýmy doplňuje i povedená hudební složka (s vrcholem v podobě stylového zpěvu Anny Fialové a Vojtěcha Vondráčka) a hlavně v úvodu zmíněné herecké výkony. Září především Vyorálek, Verloca podává jako srozumitelnou karikaturu bezpátečního strašpytla, který doma naoko hromuje, ale zříká se přitom jakékoli zodpovědnosti za spáchané činy. Vyorálkovi k takové charakteristice v podstatě stačí jen předstoupit před publikum a nejistě zatěkat očima...

Tomáš Štáška
iDnes.cz, 18. 1. 2020

Tajný agent: povedená inscenace o nepovedeném atentátu. Divadlo Na zábradlí uvedlo zkraje prosince svou druhou premiéru sezony..., Soňa Hanušová, *Kulturio.cz*, 14. 12. 2019

Skvělému Vyorálkovi stačí zatěkat očima. Nejnovější inscenace pražského Divadla Na zábradlí... https://www.idnes.cz/kultura/divadlo/tajny-agent-recenze-jiri-vy-oralek-divadlo-na-zabradli.A200117_230139_divadlo_ts, Tomáš Štáška, MF DNES, PressReader, 18. 1. 2020.



Jiří Vyorálek, Anna Fialová

Anna Fialová,
Vojtěch Vondráček



Václav Vašák



Jiří Vyoralék,
Anna Fialová,
Vojtěch Vondráček



Děkovačka



B/ Dramaturgický plán 2020

Petr Erbes, Boris Jedinák

Kyjem po kebuli

aneb Zpráva o dobrovolné smrti jednoho z diváků

Premiéra 21. února 2020

3. premiéra v sezoně 2019/2020

Režie Petr Erbes, Boris Jedinák Scéna Jan Tomšů

Kostýmy Klára Fleková Hudba Ian Mikyska

Pohybová spolupráce Markéta Stránská

Obsazení Magdaléna Sidonová, Barbora Bočková, Kateřina Císařová,
Václav Vašák, Vojtěch Vondráček, Štěpán Lustyk, Milan Vedral

„Obyvatelé Mariánských ostrovů dokážou z lidské kostry vyrobit dvánáct oštěpů, a čím větší je tělo, tím lepší a větší jsou z něj oštěpy. Z tohoto důvodu ovšem tito divoši pociťují velkou touhu zabít člověka vysoké postavy. Leč já si nepřeji pozbyt svůj život a prolít krev kvůli jejich oštěpům, nýbrž jedině pro Kristovo jméno!“

– Augustin Strobach, 21. května 1683

Autorská inscenace vychází z dopisů Augustina Strobacha, jezuitského misionáře a jihlavského rodáka, který odjel na Mariánské ostrovy a už se nikdy živý nevrátil domů. Během misie pokřtil podle vlastních slov více jak čtyři sta divochů, sezdal na sto párů, naučil místní pěstovat kukuřici a nakonec byl ubit kyjem při krvavé vzpouře.

Jaký byl smysl Augustinovy „mučednické smrti“? Jak se česká stopa otiskla do historie kultury na opačném konci světa? Je možné šířit pravdu a lásku na lodích, které přivážejí také krysy, mor a daňový systém?

Jaroslav Žváček

Zlatá pláž

Premiéra 24. dubna 2020

4. premiéra v sezoně 2019/2020

Režie Jan Prušinovský Scéna Lukáš Kuchinka

Kostýmy Ivan Stekla

Scenáristu Jaroslava Žváčka a režiséra Jana Prušinovského pojí spolupráce ve filmu (*Kobry a užovky*), v televizi i v divadle. Nyní poprvé vstupují na scénu Zábradlí s původním textem na téma: Může ošklivý člověk beze škol dosáhnout životního štěstí? Říká se, že kdo se snaží, dosáhne, čeho chce; ale proč se snažit, když to nikdo neocení? Mladý kluk, kterému se podle jeho vzhledu přezdívá Zombík, dostane šanci, leč promění se v monstrum, které nejenže pokouše ruku, která ho krmí, ale ještě tou utrženou rukou všem nafackuje.

Honoré de Balzac

Ztracené iluze

Premiéra 12. června 2020

5. premiéra v sezoně 2019/2020

Dramatizace a režie Jan Mikulášek Scéna a kostýmy Marek Cpin

Klasický román pohledem kmenového režiséra Jana Mikuláška. Hlavním protagonistou Balzacova příběhu je Lucien Chardon, nadaný básník z maloměsta, který touží prorazit v Paříži. První rozčarování zažije ve chvíli, kdy zjistí, že důležitější než talent jsou pro dráhu spisovatele společenské kontakty a peníze... Pohled na společnost s kritickým odstupem činí z tohoto románu stále živé dílo.

Tituly dalších inscenací jsou v jednání; premiéry sezony 2020–2021 mají zatím naplánovaná pouze data nastudování a probíhají jednání s režiséry o výběru titulů a složení tvůrčích týmů.

David Jařab 7. 9. – 23. 10. 2020

Dušan David Pařízek 2. nebo 9. 11. – 18. 12. 2020

8lidí 4. 1. – 19. 2. 2021

8lidí je tvůrčí umělecká skupina, která vznikla v roce 2017 jako nezávislé divadelní uskupení. Je složena z režisérů, dramaturgů a scénografů.

Jan Mikulášek 26. 4. – 11. 6. 2021

Reprízované tituly a derniéry

J. Voskovec, J. Werich

Korespondence V + W

Režie Jan Mikulášek

Premiéra 16. září 2013

V roce 2019 16× + 1 zájezd, celkem 165 repríz

EN

Silná výpověď o životě dvou zcela mimořádných lidí v nelehké době. Jedna z divácky nejoblíbenějších, kritiky nejvíce oceňovaná a na hostování nejčastěji zvanou inscenací DNz. Je uváděna také jako dopolední představení pro střední školy.



Pavel Juráček

Zlatá šedesátá aneb Deník Pavla J.

Režie Jan Mikulášek

Premiéra 20. září 2013

V roce 2019 6×, celkem 63 repríz

EN

Dramatizace knihy – deníku Pavla Juráčka – režiséra, scénografa, chartisty a klíčové osobnosti českého filmu 60. let. Trvalý divácký zájem a stabilně vysoká umělecké úroveň textu i provedení. Cena Alfreda Radoka za **Nejlepší inscenaci roku 2013**. Byla úspěšně uváděna také jako dopolední představení pro střední školy, neboť podává svědectví o své době a postavení umělce v ní.



Patrik Ouředník

Europeana

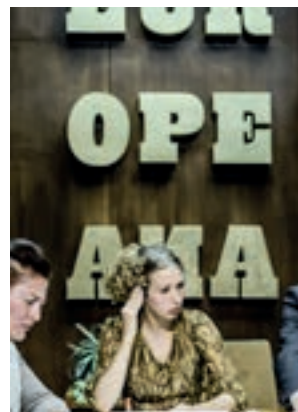
Režie Jan Mikulášek

Premiéra 28. září 2013

V roce 2019 8× + 2 zahraniční zájezdy, celkem 65 repríz

EN DE

Inscenace úspěšně reprezentovala současné české divadlo na několika zahraničních festivalech. Představení disponuje titulky ve dvou světových jazycích, má šanci na další zahraniční hostování a setkává se i se zájmem cizojazyčných návštěvníků Prahy.



Anglické titulky EN

Německé titulky DE

České titulky CZ

Miloš Orson Štědroň

Velvet Havel

Režie Jan Frič

Premiéra 2. května 2014

V roce 2019 132× + 3 zájezdy, z toho 1 zahraniční,
celkem 125 repríz

EN DE

Orson Štědroň se nechává volně inspirovat Havlovým životem i tvorbou a s humorem a sobě vlastní zkratkou pojednává o něm, jeho okolí i o nás samotných. Dnes již kultovní, cenami ověřená a hojně navštěvovaná inscenace, která invenčním, klišé nezatíženým pohledem zpracovává téma i osobnost Václava Havla.



Jan Mikulášek, Dora Viceníková

Hamleti

Režie Jan Mikulášek

Premiéra 13. listopadu 2015

V roce 2019 12× + 5 zájezdů, z toho 1 zahraniční,
celkem 86 repríz

EN

Tvůrčí tandem Viceníková-Mikulášek touto inscenací pokračuje v umělecky náročné a přesto divácky atraktivní linii autorských inscenací. Tentokrát se úhelným tématem stalo samotné divadlo, respektive herectví.



Albert Camus

Cizinec

Režie Jan Mikulášek

Premiéra 13. června 2014

V roce 2019 8×, celkem 58 repríz

Román Alberta Camuse *Cizinec* z roku 1942 bývá považován a klíčové dílo literárního existencialismu. Protagonista Meursault, náhodný vrah, je odsouzen k smrti, protože nechce přijmout roli ve společenských stereotypch. Adaptace zásadního románu 20. století přináší autorský vhled do tématu smyslu existence.



V. Bodó, J. Róbert

Anamnéza

Režie Rastislav Ballek

Premiéra 24. dubna 2015

V roce 2019 5×, celkem 41 repríz

Dramaturgie vychází z naší každodenní zkušenosti se zdravotnickým systémem (v tomto případě se česká a maďarská zkušenost příliš neliší). Přes konkrétní reálie se tvůrci vyslovují k základním existenciálním otázkám – v inscenaci se prolíná s kafkovským světem plným zákazů a pseudopravidel, v němž se hodnota člověka rovná nule.



Jan Mikulášek, Dora Viceníková

Požitkáři

Režie Jan Mikulášek

Premiéra 24. října 2014

V roce 2019 8× + 1 zahraniční zájezd, celkem 85 repríz

Jedno z nejvýznamnějších témat filozofie, literatury i života vůbec, a to smrt, skon, zánik, loučení, umírání. I tato smutná témata skrývají v sobě velké divadlo. Inscenace, která se okamžitě po premiéře stala diváckým hitem, zpracovává téma posledních věcí člověka ovšem s mimořádným humorným vkladem.

EN



Jan Mikulášek, Dora Viceníková

Posedlost

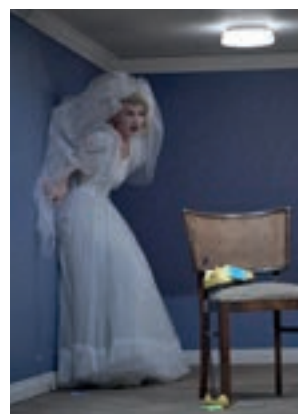
Režie Jan Mikulášek

Premiéra 30. dubna 2016

V roce 2019 9×, celkem 32 repríz

Výrazně obrazivá inscenace na existenciální téma. V centru našich nahlížených posedlostí stojí láska či obsese druhým, strach ze samoty, prázdnoty, nesmyslnosti existence. Láska v nejružnějších podobách.

EN



DJ / Shakespeare

Macbeth – Too Much Blood

Nejlepší inscenace roku 2017

Režie, scénář David Jařab

Premiéra 7. dubna 2017

V roce 2019 10× + 4 zájezdy, celkem 64 repríz

Původní Shakespearův text je tragédií, Jařabova variace má podobu černé komedie. Ať už záměrně či intuitivně, zde vzniká Macbeth ve vyhoceném celosvětovém společenském kontextu. Téma sebestředné touhy po moci vidíme všude kolem sebe snad více než kdy dříve.

CZ



DJ / A. C. Doyle

Podivuhodný případ pana Holmese

Režie, dramtizace David Jařab

Premiéra 6. října 2018

V roce 2019 10× + 2 zájezdy, celkem 19 repríz

Kriminální obsese dvou solitérů z dob, kdy černoši, Indové, Poláci, feťáci, buzny, ženy i děti ještě znali své místo. Viktoriánská rapsodie o touze přiblížit se zločinu tak blízko, že člověk, totiž muž, prostě nemůže zůstat úplně bez skvrn na své běloskvoucí košili a kožených rukavicích.



David Jařab

Dobří chlapci

Režie, scéna David Jařab

Premiéra 8. června 2018

V roce 2019 7× + 1 zájezd, celkem 19 repríz

Svatý otec František se ostře vyslovil proti organizovanému zločinu nejen v Itálii: mafiáni budou vyobcováni z církve. Jaký dopad měla papežova slova? Setkání Šéfa, Politika, Podnikatele a Biskupa ukáže, kdo se klaní Bohu a kdo zlu. Nebo obojímu.



Thomas Bernhard

Mýcení

Režie Jan Mikulášek

Premiéra 16. března 2018

V roce 2019 13× + 6 zájezdů, celkem 39 repríz

Dramatizace románu rakouského, skandálního a nepohodlného autora. Sarkastický, ironický a přesný T. Bernhard se počtvrté vrací na scénu DNZ. Slavnostní setkání několika přátel u umělecké večeře je hlubokou a jízlivě zábavnou sondou do života lepší společnosti.

EN



Jan Mikulášek, Dora Viceníková

Persony

Režie Jan Mikulášek

Premiéra 6. prosince 2018

V roce 2019 15× + 5 zájezdů, celkem 24 repríz

Inscenace vychází z obsáhlého díla Ingmara Bergmana, tvůrce pěti desítek filmů a více než 120 dramat. V *Personách* se potkávají Bergmanovy hlubokomyslné, zachmuřené a osudem zkoušené postavy, aby vznikla nová spojení a nové významy. Uvádění bylo v dubnu t. r. pozastaveno do vyřešení autorských práv a obnoveno 15. 5. 2019.

EN



Derniéra:

K.C. Nielsen, Adam Svozil, Kristýna Kosová

Dánská občanská válka 2018–24

Režie, dramtizace Adam Svozil, Kristýna Kosová

Premiéra 12. prosince 2017 za přítomnosti autora

Derniéra 30. 5. 2019 také za přítomnosti autora

Celkem 19 repríz

Scénář na motivy sci-fi románu předního představitele současné dánské literatury Kaspara Collnga Nielsena. Důvodem derniéry je relativně malý zájem publika v poměru k ostatním inscenacím DNz a nutnost uvolnění skladových prostor pro dekorace a rovněž vysoký počet titulů v repertoáru divadla.



Dita Kaplanová, Petr Jeništa, Miloslav König

Uvádění zrušeno:

Pavel Klusák

Děvčátka, na slovíčko!

Režie Marek Najbrt

Plánovaná premiéra 12. 5. 2019 v Divadle Na zábradlí

Inscenace *Děvčátka, na slovíčko* vycházela z instruktážních publikací a filmů, které byly určené dospívajícím dívkám a chlapcům v Československu – od poválečných let dodnes. Českých knih o dospívání a sexuální výchově nebylo v 50. až 80. letech mnoho. Vystresované dívky se pak nezdálo, že ocitly před interrupční komisí, zoufalé a nepoučené.

Skvělé téma pro dramatický text, vezme-li se za správný konec. Pokud ne, stane se ze závažného tématu groteska. Proč ne? Vedení DNZ však takové zpracování tématu zásadně odmítlo. Idealizování atmosféry oněch let a jejich zlehčování se nehodí do repertoáru, který se chce k závažným otázkám stavět seriózně. Po dohodě s autorem a režisérem bylo rozhodnuto premiéru i další uvádění zrušit.



Návrh scény k inscenaci vytvořil Marek Cpin

PR články a rozhovory v tisku a na internetu

Workshop před představením: Podivuhodný případ pana Holmese 15. 2. v Praze!, GoOut, 14. 2. 2019. Vstupenky a informace o nadcházející akci. Divadlo Na zábradlí...

Byly vyhlášeny nominace na Ceny divadelní kritiky za rok 2018, Divadlo.cz, Marek Cpin (scéna a kostýmy), inscenace: Bernhard: Mýcení, dramaturgie Dora Viceníková a Jan Mikulášek, režie J. Mikulášek, Praha...

V Divadle Na zábradlí má premiéru Ladies no Gentlemen. Pražský zpravodaj 5. 3. 2019, Rozhovor s D. Jařabem. V Divadle Na zábradlí má premiéru Ladies no Gentlemen... Máte pocit, že u nás v Česku je tomu nějak jinak než třeba v Západní Evropě? Určitě se liší venkov či malá města od těch velkých...

Divadelní víkend nabídne Bergmana i Vondruškovu detektivku. Novinky.cz, 7. 3. 2019 – Pražské Divadlo Na zábradlí uvede 8. a 9. března premiéry hry Ladies No Gentlemen Davida Jařaba, který je autorem scény a režie inscenace...

Divadlem roku 2018 je podle kritiků pražské Divadlo pod Palmovkou. České noviny, 17. 3. 2019...opět mělo Divadlo pod Palmovkou a třetí bylo Divadlo Na zábradlí se třemi nominacemi," uvedli pořadatelé. Podle nich letos dominovaly...

Divadlem roku je pražská Palmovka... Divadlo Na zábradlí... – Aktuálně.cz

Něco za něco: Ceny divadelní kritiky za Shakespeara, Maryšu i Eleganci molekuly česká televize.cz/ct24, 17. 3. 2019

Ceny divadelní kritiky za rok 2018 putují do Divadla pod Palmovkou, pražskému Mefistofelovi... B. Bittnerová, Informuji.cz, 17. 3. 2019

Divadlo Na zábradlí – Kultura Veselí nad Moravou Původní inscenace tvůrčího týmu Mikulášek – Viceníková na téma hereckého života, hraní, předstírání, markýrování. Divadlo jako téma samo o sobě.

Jarní tipy z Divadla Na zábradlí. FirstStyle, 26. 3. 2019 Příjemné zpestření jarních večerů nabízí legendární pražská scéna Divadlo Na zábradlí v centru Prahy. Nová autorská inscenace Davida Jařaba...

TIP Deníku: Persony zaplní opavské divadlo Zpravodajství denik.cz, 25. 3. 2019...divadlo, Ingmar Bergman, Jan Mikulášek, film, Praha, Divadlo Na zábradlí...

Propojování kultur pokračuje, Prahu čeká pátý ročník festivalu francouzského divadla Sněž tu žábu, L. Mrzálková, Informuji.cz, 4. 4. 2019. Na letošním ročníku bude českou divadelní scénou zastupovat Divadlo Na zábradlí se svou inscenací Požitkáři a divadelní společnost Masopust...

Dream Factory Ostrava 2019 – Divadlo Na zábradlí, Praha – Mýcení, OstravaInfo: Cenou Josefa Balvína 2018 ověřená inscenace osvědčeného týmu Divadla Na zábradlí nechává diváka vstoupit do světa lepší společnosti, která...

Dream Factory Ostrava 2019 – Divadlo Na zábradlí, Praha – Dobří chlapi, OstravaInfo: Kmotrovsky laděný výjev z relaxace mezi provozováním mafiánského řemesla hluboce věřících gangsterů v městských lázních...

Čtvrtníčka uvidíte v divadelním Macbethovi. Tereza Machová, Prostějovský večerník 10. 4. 2019. Pražské Divadlo Na zábradlí přijede tento pátek 12. dubna v 19:00 hodin do Městského divadla v Prostějově. Představí tam hru Macbeth – Too Much...

Divadlo Na zábradlí uvede pět premiér. Divadelní noviny, 16. 4. 19. Zatímco s plnou intenzitou běží aktuální sezona, která se v Divadle Na zábradlí nese ve znamení oslav...

Divadlo Na zábradlí v následující sezoně uvede pět premiér – rssMonitor.cz – Registry24.cz, 15. 4. 2019. Zatímco s plnou intenzitou běží aktuální sezona, která se v Divadle Na zábradlí nese ve znamení oslav 60. Výročí...

Říjnovou premiérou Krátkých rozhovorů s odpornými muži se na Zábradlí vrátí režisérsko-dramaturgický tandem Svozil – Kosová, který na zdejší..., Lífce.cz, 27. 4. 2019.

Divadlo Na zábradlí slaví 60 let: Dárkem pro diváky bude 5 úžasných premiér Lífce.cz, 27. 4. 2019, Zatímco s plnou intenzitou běží aktuální sezona, která se v Divadle Na zábradlí nese ve znamení oslav 60. výročí založení, jasné kontury už má...

Petr Čtvrtníček: Nejsem takový komik, akorát jsem si vždycky dělal legraci ze všeho a z každého. iRozhlas.cz, 1. 5. 2019. Je znám jako někdo, kdo spolehlivě pobaví. Petr Čtvrtníček ale minulý týden dostal docela vážně dvě ocenění jako interpret rozhlasové četby a...

Děvčátka, na slovíčko. Najbrt ukáže, jak se u nás vyvíjela sexuální osvěta. iDNES.cz, 2. 5. 2019, Vývoj sexuální výchovy u nás se pokusí nastínit premiéra pražského Divadla Na zábradlí nazvaná Děvčátka, na slovíčko, připravovaná na 17. května.

Děvčátka, na slovíčko., zve Najbrt k sexuální osvětě... MF Dnes, 30. 4. 2019

Mizerná sezona Divadla Na zábradlí, Josef Chuchma, 360° ČT Artzona, 15. 5. 2019, Pražské Divadlo Na Zábradlí několik dnů před premiérou z uměleckých důvodů stáhlo inscenaci Děvčátka, na slovíčko...

Čtvrtníček sedí v base. A sedět tam bude do té doby, než ho někdo vystřídá. Nějaký dobrovolník... www.krajskelisty.cz/praha/21963. Kromě toho hrál v divadle, jeho domovskou scénou je po léta Divadlo Na zábradlí. S Jiřím Lábusem zdramatizoval odposlechy našich předních...

Divadlo Na zábradlí zrušilo inscenaci o sexuální výchově v Československu, stala se z ní prý... iRozhlas.cz 16. 5. 2019, Pražské Divadlo Na zábradlí zrušilo několik dní před premiérou uvedení inscenace Děvčátka, na slovíčko. Jejím námětem měla být sexuální výchova...

VIDEO: Vlítl sem z protidivadelního. Čtvrtníček reaguje na zrušení premiéry, 15. 5. 2019 Po svém vysvětluje Petr Čtvrtníček důvody zrušení chystaného představení Děvčátka, na slovíčko v Divadle Na zábradlí. Inscenace se měla zabývat vývojem sexuální výchovy v Česku.

Divadlo Na zábradlí zrušilo tři dny před premiérou hru o sexuální výchově. iDNES.cz, 19. 5. 2019. Chystaná novinka Děvčátka, na slovíčko, kterou mělo pražské Divadlo Na zábradlí poprvé uvést v pátek, byla zrušena. Divadlo vrací peníze...

Divadlo Na zábradlí zrušilo tři dny před premiérou hru o sexuální výchově, theworld-news, 14. 5. 2019 – Pražská scéna to oznámila na své facebookové stránce. „Premiéry a všechny reprízy inscenace Děvčátka, na slovíčko byly z uměleckých důvodů...

Májový tip z Divadla Na zábradlí: Scénické čtení a křest knihy Evropské jaro KC Nielsena za účast... CelebrityTime, Divadlo Na zábradlí v závěru roku 2017 v premiéře uvedlo adaptaci sci-fi románu Kaspara Collinga Nielsena Dánská občanská válka 1818–1824...

Europeana – Festival Radar Ost 2019, Deutsches Theater Berlin, Německo

.... A o to více nadchlo a oblažilo vystoupení legendárního pražského Divadla na zábradlí, které v jevištní adaptaci „Europeany“ Patrika Ouředníka nechává z ptačí, respektive marťanské perspektivy defilovat dějiny dvacátého století. Kerstin Holm, Frankfurter Allgemeine Zeitung, 31. 5. 2019 (přeložil Petr Štědroň)

Měl jsem jeden hrob, kam jsem se chodil učit texty, prozradil na sebe herec, Krajské Listy.cz, Mladý herec Ivan Lupták má zvláště nostalgický pohled, takže by se dalo říci, že mu jsou souzeny role romantických hrdinů. Toho si všiml i Jan Kraus...

Divadlo Na zábradlí vydává publikaci k 60. výročí, Místní kultura, 19. 6. 2019, Divadlo Na zábradlí vzniklo podobně jako jiné malé scény na přelomu 50. a 60. let minulého století. Z divadla malých forem se ovšem rychle...

Závěr výroční sezony v Divadle Na zábradlí: Křest publikace ZÁBRADLÍ 1958–2018 spolu s inscenací Cizinec, Divadlo.cz, 18. 6. 2019. Letošní sezóně v Divadle Na zábradlí dominovaly oslavy 60. výročí založení, které symbolicky vyvrcholí 21. června od 18:15 křtem nové publikace Ilony Smejkalové...

II. pololetí 2019

Lásky, rozchody, umělecká nedorozumění. Kniha mapuje historii Divadla Na zábradlí, Tomáš Seidl, Magazín Aktuálně.cz, 11. 9. 2019 (o ročence Zábradlí 1958–2018) <https://magazin.aktualne.cz/kultura/divadlo/ilona-smejkalova-zabradli-kniha-recenze/>

Divadelní noviny, č. 15/19, 17. 9. 2019, <https://www.divadelni-noviny.cz/doslo-do-redakce-90> (o ročence Zábradlí 1958–2018)

Divadlo Na zábradlí se vrací k původní značce. 8. 9. 2019, Aktuality, Marketing MediaGuru. Po šesti letech se Divadlo Na zábradlí vrací k původní značce Libora Fáry ze 60. let. Redesign mělo na starosti Studio Najbrt...

Divadlo Na zábradlí vstupuje do další sezóny s novým vizuálem. Chystá autorská díla i literární klasiky, Katka Čajanková, Informuj.cz, 6. 9. 2019. V pražském Divadle Na zábradlí startuje divadelní sezóna, která přináší spoustu novinek. Kromě řady premiér, zahraničního...

Divadlo Na zábradlí uvede hru o tajemném agentovi i dílo od... Týden.cz, 4. 9. 2019 Zda může ošklivý člověk bez vzdělání v životě dosáhnout štěstí, se bude řešit na prknech pražského Divadla Na zábradlí v nové inscenaci...

Divadlo Na zábradlí začíná sezonu s novým vizuálním stylem, Místní kultura, 5. 9. 2019, PRAHA: V Divadle Na zábradlí právě startuje nová divadelní sezona nabitá pěti premiérami i zahraničním hostováním v Paříži a v Londýně...

Sezona 2019/2020 v Divadle Na zábradlí: Pět premiér, dva nováčci v hereckém souboru, redesign loga a další novinky, Divadlo.cz, 9. 9. 2019, Divadlo Na zábradlí má za sebou vydařenou oslavu šedesátin v uplynulé sezoně a s neutuchajícím elánem vstupuje do sezony letošní. Repertoár obohatí pět nových inscenací – texty dosud na divadelní scéně neviděné či autorské kusy...

Divadlo Na zábradlí – Do nové sezony se staro/novým logem, i-divadlo.cz, 4. 9. 2019. S novým logem, které vzniklo jako redesign toho historického, i zbrusu novým vizuálním stylem z dílny Studia Najbrt vstupuje Divadlo Na zábradlí do sezony 2019/20...

První premiérou nové sezony v Divadle Na zábradlí jsou *Krátké rozhovory s odpornými muži*, Divadlo.cz, 18. 10. 2019. Divadlo Na zábradlí uvede 18. a 19. října v české premiéře autorskou adaptaci povídkového cyklu Davida Fostera Wallace *Krátké rozhovory s odpornými muži*.

Divadlo Na zábradlí uvede *Krátké rozhovory s odpornými muži*, TV Barrandov, 18. 10. 2019 Českou premiéru inscenace *Krátké rozhovory s odpornými muži* uvidí v pátek večer diváci pražského Divadla Na zábradlí. <https://www.barrandov.tv/rubriky/spolecnost/kultura/divadlo-na...>

V Divadle Na zábradlí má premiéru hra *Krátké rozhovory s odpornými muži*... Literarky.cz, 17. 10. 2019. Divadlo Na zábradlí uvede 17. a 18. 10. v české premiéře adaptaci románu D. F. Wallace *Krátké*...

Miloslav König si mezi odpornými muži zahraje terapeuta...iDNES, 18. 10. 19. *Krátké rozhovory mezi odpornými muži*. Docela nezvykle zní název první premiéry, kterou v sezoně chystá pražské Divadlo Na zábradlí. <https://www.idnes.cz/kultura/divadlo/kratke-rozhovory-s-odpornymi-...>

Krátké rozhovory s odpornými muži F. Wallace se hemží odpornými muži a ženami, lidmi s úzkostí, nejistotou a osamoceností..., CityBee, 17. 10. 2019.

Krátké rozhovory s odpornými muži balancují na hraně... <https://vltava.rozhlas.cz/18.10.2019-kratke-rozhovory-s-odpornymi-muzi-balancuji-n-...> – *Krátké rozhovory s odpornými muži* je nová inscenace pražského Divadla Na zábradlí inspirovaná stejnojmennou sbírkou povídek Davida...

National velvet: Cabaret taking a light-hearted look at Czech hero Vaclav Havel hits the UK, Francesca Peschier, The Stage, Nov.4, 2019. To mark the 30th anniversary of the Velvet Revolution, a show about Vaclav Havel, the former Czech Republic president and playwright, will be performed in London to coincide with a celebratory festival in the capital. reports on exciting times for Czech...

Divadlo Na zábradlí oslaví výročí revoluce v Londýně s představením Velvet Havel! Žena X, 18. 11. 19, autor: Madeléne. Oslavy 30. výročí sametové revoluce pro soubor Divadla

Na zábradlí vyvrcholí hostováním na londýnském festivalu Czech Velvet 1989–2019 s oceňovanou hrou Velvet Havel. Festival pořádáný Českým centrem v Londýně nabídne...

Divadlo Na zábradlí hostuje v Londýně s představením Velvet Havel. Nová Večerní Praha, 19. 11. 2019, Oslovy 30. výročí sametové revoluce pro soubor Divadla Na zábradlí vyvrcholí hostováním na londýnském festivalu Czech Velvet 1989–2019 s oceňovanou hrou Velvet Havel...



Tento týden oslaví Divadlo Na zábradlí 30. výročí sametové revoluce v Londýně s představením Velvet Havel... First Style Magazín, 20. 11. 2019. Autor: Redakce. Oslovy 30. výročí sametové revoluce pro soubor Divadla Na zábradlí vyvrcholí hostováním na londýnském festivalu Czech Velvet 1989–2019 s oceňovanou hrou Velvet Havel

Divadlo Na zábradlí oslaví výročí revoluce v Londýně. Žena X, 21. 11. 2019. Oslovy 30. výročí sametové revoluce pro soubor Divadla Na zábradlí vyvrcholí hostováním na londýnském festivalu Czech Velvet 1989–2019

Velvet Havel – Festival Czech Velvet 1989 – 2019, Rich Mix, Londýn, UK. Or, Everything You Want To Know About Václav Havel, And A Little Bit More! One of the most interesting facts about the Czech President and playwright... Richard Maguire, The Reviews Hub – London, 23. 11. 2019

Velvet Havel. Since its foundation in 1958, Prague's Theatre on the Balustrade has been a small theatre that has gathered an international reputation..., www.britishtheatreinfo.com/, Howard Loxton, The British Theatre Guide, 22. 11. 2019

Divadlo Na zábradlí uvede hru o tajném agentovi i dílo od...Týden.cz, 5. 9. 2019 – Zda může ošklivý člověk bez vzdělání v životě dosáhnout štěstí, se bude řešit na prknech pražského Divadla Na zábradlí v nové inscenaci Na...<https://www.tyden.cz> > rubriky > kultura > divadlo > divadlo-na-zabradli...

Století se opakuje, ukáže Jiří Vyorálek jako tajný ruský agent v Londýně. Tomáš Štástka, iDNES.cz, 6. 12. 2019. Londýn začátku 20. století. Rozmach dělnických hnutí či radikálních...

Hra Tajný agent v Divadle na zábradlí. V Divadle na Zábradlí řeší případ s Tajným agentem. Předlohu napsal na začátku dvacátého století britský spisovatel Joseph Conrad. ČT – Studio6, 3. 12. 2019

Jde o to, instalovat neklid. Divadlo Na zábradlí uvedlo hru o ruském agentovi. Magazín Aktuálně.cz, Marie Reslová, 11. 12. 2019. Pozadí jedné nepovedené teroristické akce...

Zájezdy, festivaly, ocenění

A/ Zájezdy a festivaly

V roce 2019 odehrálo Divadlo Na zábradlí 32 zájezdových představení, z toho 5 na zahraničních festivalech (Maďarsko 1x, Německo 2x, Francie 1x, Velká Británie 1x) a 8 na festivalech v ČR.

12. 1. 2019	Mýcení	Studio Beseda, Hradec Králové
1. 2. 2019	Korespondence V+W	Divadlo Bolka Polívky, Brno
2. 2. 2019	Podivuhodný případ pana Holmese	Divadla Bolka Polívky, Brno
11. 3. 2019	Hamleti	KC Vratislavice 101010
13. 3. 2019	Podivuhodný případ pana Holmese	Městské divadlo Děčín
22. 3. 2019	Macbeth – Too Much Blood	Nová scéna Vlast Frýdek-Místek
29. 3. 2019	Mýcení	Divadlo Oskara Nedbala Tábor
9. 4. 2019	Hamleti	Městské divadlo Krnov
10. 4. 2019	Hamleti	Veselské kulturní centrum, Veselí nad Moravou
12. 4. 2019	Macbeth – Too Much Blood	Městské divadlo v Prostějově
28. 4. 2019	Hamleti	Budapešť, Maďarsko (Festival MITEM)
24. 5. 2019	Europeana	Deutsches Theater Berlin, Německo (Festival Radar Ost)
21.–23. 5. 2019	Persony (3x)	Divadelní Flora Olomouc
25. 5. 2019	Europeana	Deutsches Theater Berlin, Německo (Festival Radar Ost)
27. 5. 2019	Dánská občanská válka 2018–24	festival Divadelní svět Brno
1. 6. 2019	Dobří chlapci	Festival Dream Factory Ostrava
2. 6. 2019	Mýcení	Festival Dream Factory Ostrava
27. 6. 2019	Persony	Hradec Králové
14. 9. 2019	Persony	Mezinárodní festival Divadlo, Plzeň
20. 9. 2019	Macbeth – Too Much Blood	DIOD, Jihlava
22. 9. 2019	Macbeth – Too Much Blood	Slezské divadlo Opava

28. 9. 2019	Požitkáři	Paříž, Francie (Festival Na skok do Prahy)
11. 10. 2019	Mýcení	Městské divadlo Děčín
12. 10. 2019	Mýcení	Ústí nad Labem
27. 10. 2019	Krátké rozhovory s odpornými muži	Hradec Králové (Festival Čekání na Václava)
30. 10. 2019	Mýcení	Laurin & Klement Fórum, Mladá Boleslav
3. 11. 2019	Velvet Havel	Městské divadlo Turnov
12. 11. 2019	Velvet Havel	Multifunkční centrum L'ART, Lanškroun
21. 11. 2019	Velvet Havel	Rich Mix, London, UK (Festival Czech Velvet 1989–2019)
26. 11. 2019	Hamleti	Městské divadlo Varnsdorf

**Velvet Havel – Festival Czech Velvet 1989–2019,
Rich Mix, Londýn, UK**

„(...) Just in the same way that movies are not filmed chronologically, episodes from Havel's life are presented out of order. We see him in office, in prison, on tops of mountains swapping books with the Poles, and there are many scenes with his wife Olga, cruelly but comically sent up by the cast for her working-class origins. As Miloš, Petr Jeništa, arch and camp, runs the whole show, putting people in their places before lighting their cigarettes for them; at one point Olga sucks on four cigarettes at a time. As the eternally youthful Václav, Miloslav König is perfect, eager and a bit dim, but always ready to belt out a song. His insistence, that Czechs are only interested in football, beer and DIY, is greeted with applause by the many Czechs in the audience. Dita Kaplanová, resembling Olga a little too closely for comfort, is hilarious as the Czech Republic's patient First Lady. But the funniest of all is Vojtěch Vondráček, who as a reluctant extra on set plays a multitude of roles while dressed as tree. A telephone conversation between him as Salman Rushdie and Havel is the highlight of the evening...”

Richard Maguire
The Reviews Hub – London, 23. 11. 2019

„(...) A o to více nadchlo a oblažilo vystoupení legendárního pražského Divadla Na zábradlí, které v jevištní adaptaci „Europeany“ Patrika Ouředníka nechává z ptačí, respektive marťanské perspektivy defilovat dějiny dvacátého století. Režisér Jan Mikulášek inscenuje Ouředníkovu propastně hlubokou soupisovou prózu, v níž se vzájemně protínají kulturní teorie, válečná zpravodajství, inovace týkající se konzumu jako jakousi travestii z firemní konference. ./: Jemnou a laskavou komikou nám tak předvedou, proč vznikla Evropská unie, ale také to, jaké zoufalé spodní tóny s sebou Beethovenova hymna nese. ...“

Kerstin Holm, *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, 31. 5. 2019
(přeložil Petr Štědroň)

B/ Ocenění

Výprava inscenace *Mýcení* autora Marka Cпина obdržela v březnu 2019 titul *Nejlepší scénografie roku 2018* v Cenách divadelní kritiky.



Akce DNz – kulturní akce, DNz² aj.

A/ Skandinávské čtení

30. května 2019 od 17.00 v Divadle Na zábradlí

Kaspar C. Nielsen

Evropské jaro (The Artists Present Again)

Kurátoři performativního ArtEventu Kristýna Kosová
a Adam Svozil

Účinkující Jiří Vyoralék, Jana Plodková, Petra Bučková,
Václav Vašák, Barbora Bočková a Vojtěch Vondráček

Instalace scénického čtení z knihy Evropské jaro, novinky jednoho z nejúspěšnějších dánských autorů současnosti Kaspara C. Nielsena se za účasti autora.

„(...) Je to nechutný, sexistický a provokativní. Určitě to bude mít velký úspěch“, konstatovala Elizabeth a pokračovala v jídle...

Evropské jaro je groteskním a provokativním příběhem o svobodě, rovnosti a různých druzích společenství v blízké budoucnosti, která se zdá být nepředstavitelná, děsivá i svůdná zároveň. Kniha je kontroverzním líčením čtyř lidských osudů a stavu Evropy na počátku nového tisíciletí. Na dánském ostrově Lolland vybuduje řada mezinárodně uznávaných vědců novou společnost, jež má za úkol spojit nejdylitější prvky starého světa s nejnovějšími technologickými výdobytky. Do této venkovské idylky se z Kodaně přestěhuje vysloužilý galerista Stig a jeho žena Elizabeth, která zde díky skvělým badatelským výsledkům v oblasti neurologie získá místo ve výzkumném týmu...

Po křtu knihy Evropské jaro, kterou právě vydala Kniha Zlín, následovala od 19.00 derniéra inscenace románu K. C. Nielsena *Dánská občanská válka 2018–24*.

B/ DNz² Doplnkové programy

Divadlo Na zábradlí obohatilo svoji nabídku o zcela nové doplňkové programy v rámci projektu DNz², které se formou dramaturgických úvodů, scénografických seminářů a debat s režiséry, dramaturgy, scénografy, herci a dalšími členy inscenačních týmů snaží přiblížit divákům pozadí vzniku, zkušební proces a umělecký záměr inscenací. Doplňkové programy jsou krátkým, vždy cca 20 minutovým, vhledem do procesu umělecké tvorby, která nechala vzniknout inscenacím v nabídce DNz. Moderátorem akcí je Jan Búrik.

Dramaturgické úvody před představením

Diváci se za přítomnosti dramaturga nebo režiséra inscenace dozví formou krátké přednášky před začátkem večerního představení, jaký byl původní záměr pro vznik inscenace, z jakých vlivů inscenátoři čerpali a jak se měnila podoba



inscenace v průběhu zkoušení. Vždy od 18.15 na galerii v atriu.
Komentátorem akcí je šéf produkce Jan Búrik.

- 13. února 2019 Persony – Dora Viceníková
- 18. března 2019 Ladies No Gentlemen – David Jařab

Workshopy

Lektoři Dominika Prokopová, Ondřej Kohout,
Vojtěch Löffelmann
Divadelní dílny na téma inscenací Divadla Na zábradlí.
Před daným představením.

- 21. ledna 2019 / na téma Zlatá šedesátá
- 30. ledna 2019 / Podivuhodný případ pana Holmese
- 15. února 2019 / Podivuhodný případ pana Holmese
- 5. března 2019 / Cizinec
- 16. března 2019 / Zlatá šedesátá
- 30. dubna 2019 / Cizinec
- 26. září 2019 / Cizinec
- 21. října 2019 / Podivuhodný případ pana Holmese
- 26. října 2019 / Macbeth
- 5. listopadu 2019 / Cizinec
- 3. prosince 2019 / Podivuhodný případ pana Holmese

Besedy s herci a tvůrci

- 27. února 2019 / beseda s bývalým členem DNz p. Janem Přeučilem
- 6. března 2019 – Hamleti – posezení a beseda s účinkujícími po představení
- 26. dubna 2019 – Ladies No Gentlemen – posezení a beseda s účinkujícími po představení
- 22. října ve 21.30 – Krátké rozhovory s odpornými muži – debata s režiséry Adamem Svozilem a Kristýnou Kosovou

Scénografické semináře

- 15. května 2019 ve 21.00. Jevištní výtvarník Marek Cpin přiblížil divákům průběh plánování a technických postupů, které byly spojeny s výrobou dekorace k představení Mýcení, které právě zhlédli.
- 23. listopadu ve 21.30 – Krátké rozhovory s odpornými muži – scénografický seminář s Petrem Vítkem, autorem vizuální podoby naší nové inscenace.

C/ Vydání publikace ZÁBRADLÍ 1958–2018

21. června 2019 se v atriu Divadla Na zábradlí uskutečnil křest publikace vydané díky finanční podpoře hl. m. Prahy k 60. výročí DNz s názvem ZÁBRADLÍ 1958–2018. Od Vyskočila k Mikuláškově.

Náklad 1000 ks, 197 stran, formát A4, měkká vazba.

V novém foyer DNz byla slavnostně pokřtěna kniha vydaná Divadlem Na zábradlí z dotace zřizovatele MHMP. Autorka Ilona Smejkalová vychází ze seriálu České televize, který vznikl v r. 2018 u příležitosti 60. výročí založení této přední pražské scény.

Ucelená historie divadla, po níž volala odborná i laická veřejnost, je v knize popsána v osmi kapitolách, mapujících nejvýznamnější umělecké éry této přední pražské scény. Založení divadla, první éra Jana Grossmana, Evald Schorm, druhá Grossmanova éra, Petr Lébl, Jiří Pokorný, David Czesany, Jan Mikulášek. Kniha má rozsáhlý obrazový materiál, mezikapitoly ze života v divadle a přehledy nejzajímavějších inscenací toho kterého období. Závěr tzv. „šedesátiročenky“ doplňuje seznam všech více než dvou set zde inscenovaných titulů a také kompletní seznam pracovníků a hostů, kteří tvořili bohatou historii Divadla Na zábradlí.

Publikace je především pomyslný i konkrétní dárek pro režiséry, herce, dramaturgy, výtvarníky, autory, kritiky..., zkrátka všechny tvůrce (a zároveň i diváky) neodmyslitelně spjaté s magickým prostorem na Anenském náměstí. *„Téměř v každé etapě jeho historie se tu totiž zjevila výjimečná osobnost ovlivňující nejen zdejší soubor, ale v podstatě i celou naši divadelní scénu. Na dějinách Divadla Na zábradlí by se zkrátka dalo vyučovat, kudy a jakými cestami se ubíralo české moderní divadlo za posledních šedesát let“*, dodává Ilona Smejkalová.

Na fotografii zleva:

Ředitel DNz Petr Štědroň, grafické zpracování a design: Rozálie Vašíčková, odpovědná redaktorka Marie Fišerová, autorka Ilona Smejkalová.



D/ Noc divadel a připomínka 30. výročí sametové revoluce 1989

16. listopadu 2019 v 21.30, 22.00, 22.30 a 23.00

17. listopadu 2019 v 17.00, 18.00, 19.00 a 20.00

Letošní ročník Noci divadel, jehož podtitulem je „divadlo a svoboda“, připadl letos na sváteční víkend 16. a 17. 11. Pro diváky jsme připravili scénické čtení s názvem Nad dopisy diváků (od roku 1989 po současnost), ve kterém Jiří Vyorálek, Jana Plodková, Václav Vašák, Magdaléna Sidonová, Petra Bučková a Kateřina Císařová čtou z dopisů diváků adresovaných DNz a ND krátce po 17. listopadu 1989. Přetékajících nenávistí, nekulturností a zlobou. Tyto časem odváte urážky však doplnily i dopisy a komentáře současné, často tak podobné těm minulým...

Půlhodinová čtení v sále byla ve vyzdobeném atriu doplněna na třech televizních obrazovkách záznamy rozhovorů s herci z roku 1989 a videoinstalací anonymních dopisů.

O režii obou večerů se postaral Jan Mikulášek, výtvarnou podobu jim dal scénograf Marek Cpin.



E/ Večer Petra Lébla

12. prosince 2019 od 21.00 jsme v Eliadově knihovně Divadla Na zábradlí připomněli smutné dvacáté výročí smrti Petra Lébla, klíčové osobnosti Divadla Na zábradlí a celého českého divadla 90. let. Osobnost Petra Lébla přiblížily filmy Jana Kačeny *Člověk si sám se sebou vystačí*, respektive *nevystačí* a Pavla Štingla *Ivanov na Sibiři*.



Hosté, spolupráce

A/ Divadelní společnost MASOPUST odehrála v Eliadově knihovně Divadla Na zábradlí reprízy svých her – *O hezkých věcech*, *Deník zloděje* a *Antieva*.



O hezkých věcech, které zažíváme

„Dobrotou člověk nikdy ničeho nepokazí, kdežto sebemenší zrnko smutku, puštěné v čistou studánku srdce, všecku vodu zasmuší – a nač?“ Padesát stínů dobra – autorské pásmo v režii Jana Friče.



Anna Pammrová, Eva Prchalová

Antieva

Divočinu slov mi nech!
Premiéra 28. 12. 2018

Inscenace inspirovaná autorčiným osudem a tvorbou.



Genet – Bridel – König – Dohnal

Deník zloděje

Honba za nemožnou Nicotou.
Premiéra 12. 5. 2017

Miloslav König získal za roli v *Deníku zloděje* Cenu divadelních novin za herecký výkon sezóny 2016/17 a Cenu divadelní kritiky 2017 za nejlepší mužský herecký výkon. V téže soutěži obdržela titul Inscenace roku 2017.



B/ To téma / Das Thema

První nabroušený Česko-německý kabaret přímo z Prahy s jazykovými přestřelkami a příjemně dráždivou kulturní harmonií, který nemilosrdně a s totálním osobním nasazením v divokých a něžných jazykových šarvátkách zkoumá, proč tady vůbec žijeme (spolu)?! A nejen to! Osobnější a vroucnější diplomacie opravdu už nemůže být...!



Zed' nám spadla / Fall Mauer Fall

Oficiální premiéra pod záštitou německého velvyslance
11. 12. 2019 v Divadle Na zábradlí.

Mezinárodní projekt k 30. výročí pádu železné opony v roce 1989 zkoumá s nemilosrdným humorem, co se stalo tenkrát a jak to ovlivňuje naše životy i dnes.



C/ Nakladatelství Novela Bohemica

spolupracuje se Zábradlím na pořádání křtů a čtení z knih jím vydaných (Eliadova knihovna)

14. 3. 2019 Jiří Charvát: Zase je dneska

První básnická sbírka dvojnásobného mistra České republiky ve slam poetry, známého pod pseudonymem Rimmer. Jasnost a údernost, humor, existencialismus a fascinace vědomím. Tím vším vás autor vystřelí vzdušnou čarou tam, kam od poezie očekáváte. Za slova.

4. 6. 2019 Divočina – Čtení pro Duhu

Čtení z knihy povídek českých i zahraničních spisovatelů. O hudební doprovod podvečera se postaral J. Svoboda. Výtěžek z prodeje byl určen k podpoře Hnutí DUHA a jeho kampaně *Zachraňme lesy*.

15. 9. 2019 – Juan Pablo Bertazza: Pražský syndrom

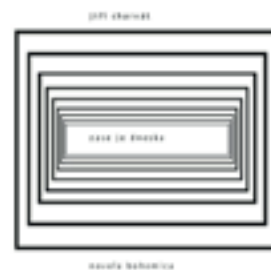
Juana Pabla Bertazzu Praha okouzila, je pro něj Paříží východu, ale zároveň si všímá jejích podivných až temných zvláštností, které se v románu možná promítly do románové zkázy. Respektovaný argentinský spisovatel Rodrigo Fresán vítá knihu slovy: „*První román Juana Pabla Bertazzy – melancholický, ale svým způsobem i natěšený, půvabný i k smíchu, triumfální i poráženecký, s atmosférou snu i noční můry.*“

D/ Nad Prahou půlměsíc

10. 11. 2019 proběhl již tradičně na Zábradlí od 16 hodin program 11. ročníku festivalu kultur Blízkého východu *Nad Prahou půlměsíc* – loutková představení, scénická adaptace románu, scénické čtení apod.

E/ Nakladatelství Studio Rote a PFNJ

Studio Rote uvedlo 21. 11. 2019 v rámci Pražského divadelního festivalu německého jazyka v Eliadově knihovně Divadla Na zábradlí scénické čtení Wolfram Höll: *My jsme tři* u příležitosti křtu stejnojmenné publikace v překladu Zuzany Augustové. Jedná se o první knižní překlad oceňovaného německého dramatika, básníka a rozhlasového autora. Studio Rote ji vydává ve spolupráci s platformou pro současnou poezii Psí víno. Ve scénickém čtení se v režii Ondřeje Škrabala představí Ivana Uhlířová, Jiří Černý a Vojtěch Bartoš.



Podporovatelé, dárci, sponzoři

Dárci

ZENOVA services, spol. s r. o.
Stálá sleva na úklidové práce

KIVA FOTO
Stálá sleva na fotopráce

Fox Gallery Praha
Zdarma květiny na premiéry

Na břehu Rhône
Zdarma občasně občerstvení na premiéry

Color design
Sponzor inscenace Ladies No Gentlemen

Danish Arts Foundation
Dánská občanská válka – grant cca 27 000 Kč (na návštěvu autora)

Sponzoři inscenace Krátké rozhovory s odpornými muži
Pavλίna Cermanová – 5 000 Kč
Mgr. Jiří Zahradnický – 10 000 Kč

Sponzoři sezony
prof. Jiří Šlosarčík – 10 000 Kč
Alexandra Šlosarčíková – 10 000 Kč

Mediální podpora

Regina DAB Praha, Radio Wave, i-divadlo.cz, Informuji.cz, Luxor,
One Hot Book

Merchandising

Naši diváci nás mohou podpořit zakoupením některého z upomínkových předmětů: trička s nápisy, pohlednice, batoh, plátěná taška, tužky, butony, programy k inscenacím, zapalovače či otvíráky, kalendář, hrnečky aj.



Divadlo Na zábradlí

Rozbor hospodaření Divadla Na zábradlí v roce 2019



Zábradlí

Rozbor hospodaření – hlavní činnost

Hospodářské výsledky za rok 2019 jsou podstatným způsobem ovlivněny tržbami ze vstupného, které činily 4 761 tis. Kč a tržbami za zájezdy, které v roce 2019 činily 2 441 tis. Kč. Podařilo se dohodnout a odehrát 32 zájezdových představení, z toho 5 v zahraničí

Výnosy

Celkové výnosy z hlavní činnosti dosáhly za rok 2019 hodnoty 7 969,9 tis. Kč tj. 92,63 % plánovaných ročních výnosů. Tržby za zájezdy dosáhly hodnoty 104 % plánovaných výnosů za zájezdy.

Tržby ze vstupného

Tržby ze vstupného dosáhly hodnoty 4 761 tis Kč tj. 86,6 % ročních tržeb ze vstupného.

V roce 2019 se podařilo odehrát 32 představení na zájezdech a dosáhnout tržeb ze zájezdů 2 440 tis. Kč.

ostatní výnosy	2779
ostatní tržby z představení	2440
prodej programů a knih	66
přijaté úroky BÚ	8
čerpání fondů	120
sponzorské dary, ostatní	145

Náklady

Většina nákladových položek dosáhla hodnot přiměřených dosaženým výnosům.

Spotřebované nákupy

Položka ostatní zahrnuje náklady na prodané zboží (programy, knihy) a aktivaci DHM.

Služby

Cestovné

V této položce došlo k úpravě rozpočtu. Na dva zahraniční zájezdy byla čerpána dotace z Ministerstva kultury ČR.

Podrobnější přehled významných položek nákladů na služby (511–518)

opravy	132
cestovné	741
honoráře externistů	1598
tantiémy	740
propagace	599
zprostředkování najatých pořadů – nákl.na spolupořadatelství	151
právní služby, PO BOZP	250
telefony, internet, poštovné	137
parkovné, doprava dekorací – parkovací karta pro Prahu 1	190
nájemné	222
úklid	503
software a jeho údržba	160
pravidelné revize technických zařízení	100
poplatek za stravenky, za platební karty, ostatní	95

Opravy a údržba

V roce 2019 byly vynaloženy náklady na běžné opravy a údržbu budovy.

Osobní náklady

Jednotlivé položky v osobních nákladech odpovídají upravenému rozpočtu.

Ostatní

Další osobní náklady neuvedené v tabulkách byly vynaloženy na úrazové pojištění zaměstnanců, nemocenské placené zaměstnavatelem a příspěvek na stravenky.

ostatní osobní náklady	349
úrazové pojištění zaměstnanců	103
nemocenské, lékařské prohlídky	9
stravenky	237

Ostatní náklady

jiné ostatní náklady	179
kurzové a fakturační rozdíly	22
pojištění majetku a cestovní pojištění (zahr. zájezdy)	157

Příspěvková organizace: Divadlo Na zábradlí

Rozbor hospodaření za rok 2019

Hlavní činnost

v tis. Kč

	Schválený plán 2019	Upravený plán k 31.12.2019	Skutečnost k 31.12.2019	Skutečnost k 31.12.2018
VÝNOSY CELKEM	8 601,0	8 601,0	7 969,9	8 021,6
60X Výnosy z vlastních výkonů a zboží	8 091,0	8 188,0	7 696,4	7 604,0
64X Ostatní výnosy	501,0	400,0	265,6	410,0
66X Finanční výnosy	9,0	13,0	7,9	7,6
NÁKLADY CELKEM	35 375,7	37 392,2	36 642,1	35 340,6
50X Spotřebované nákupy	1 920,0	1 709,3	1 713,7	2 241,6
51X Služby	5 353,4	6 856,9	6 850,7	5 777,5
z toho: 512 Cestovné	390,0	793,0	741,2	468,2
513 Náklady na reprezentaci	2,0	0,0	0,0	1,7
52X Osobní náklady	24 141,4	26 345,0	25 404,0	24 271,9
z toho: 521 030X platy zaměstnanců	17 143,1	18 121,1	18 046,7	17 179,4
521 031X ostatní osobní náklady	430,0	440,0	427,0	427,4
53X Daně a poplatky	20,0	40,4	40,8	45,0
54X Ostatní náklady	159,0	156,8	158,6	142,6
z toho: 541 Smluvní pokuty a úroky z prodlení				
542 Jiné pokuty a penále				
547 Manka a škody				
55X Odpisy, rezervy a opravné položky	3 740,9	2 261,4	2 450,8	2 823,9
z toho: 551 03XX-08XX odpisy jako zdroj 416	2 165,9	1 059,9	1 070,9	859,4
551 09XX odpisy kryté státní dotací (403/672)				
56X Finanční náklady	40,0	21,0	22,0	36,7
59X Daň z příjmů	1,0	1,4	1,5	1,4
Výsledek hospodaření (výnosy - náklady)	-26 774,7	-28 791,2	-28 672,2	-27 319,0
672 Neinv. příspěvek z rozpočtu zřizovatele - ÚZ 91	26 774,7	28 371,8	28 371,8	28 195,8
672 Neinv. přisp. prostřednictvím rozpočtu zřizovatele - ÚZ 13305	0,0	546,0	496,8	0,0
672 Ostatní dotace mimo rozpočet zřizovatele	0,0	26,9	26,9	0,0
Výsledek hospodaření celkem	0,0	153,5	223,3	876,8

Sestavila: Ing. Gabriela Mengrová

Telefon: 775862795

Podpis:

Datum: 30.1.2020

Ředitel organizace: Doc. Mgr. Petr Štědroň, Ph.D.

Podpis:

Rozbor hospodaření – doplňková činnost

Výnosy

Celkové výnosy za základní aktivity doplňkové činnosti jsou za rok 2019 vyšší, než bylo plánováno v rozpočtu. K tomuto výsledku přispěly vyšší výnosy z pronájmu.

.....	
výnosy celkem	782
.....	
výnosy z pronájmu	648
.....	
tržby z reklamy	85
.....	
prodej propagačních předmětů	49
.....	

Náklady

Spotřeba energie

Spotřeba nákladů na energii a tepla byla ve výši 14 tis Kč.

Ostatní

Jedná se o náklady na prodané zboží (propagační předměty, časopisy a knihy).

Ostatní služby

.....	
jiné ostatní služby	132
.....	
propagace a právní služby	58
.....	
ostatní služby – poštovné, telefony, internet	74
.....	

Osobní náklady

Čerpání osobních nákladů odpovídá rozpočtu.

Ostatní náklady

Jiné ostatní náklady

Představují v rozpočtu náklady na vstupenky na představení divadla, které v rámci smluv o reklamě a propagaci poskytujeme sponzorům jako částečné protiplnění za jejich služby. Ve skutečnosti jsme této formy protiplnění v roce 2019 nevyužili.

Příspěvková organizace: *Divadlo Na zábradlí*

Rozbor hospodaření za rok 2019

Doplňková činnost

v tis. Kč

	Schválený plán 2019	Skutečnost k 31.12.2019
VÝNOSY CELKEM	650,0	782,0
NÁKLADY CELKEM	545,0	678,5
50X Spotřebované nákupy	60,0	21,3
51X Služby	120,0	131,8
52X Osobní náklady	365,0	501,3
z toho: 521 003X mzdy a platy (bez OON)	270,0	365,9
521 00XX ostatní osobní náklady	95,0	
53X Daně a poplatky		
54X Ostatní náklady		
55X Odpisy, rezervy a opravné položky		
z toho: 551 00XX odpisy jako zdroj 416		
551 009X odpisy kryté státní dotací (403/672)		
56X Finanční náklady		
59X Daň z příjmů		24,1
Výsledek hospodaření	105,0	103,5
(+ zisk, - ztráta)		

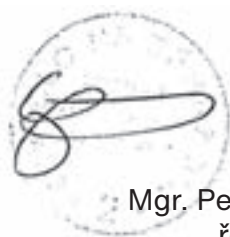
Sestavila: Ing. Gabriela Mengrová
Telefon: 775862795
Podpis: 

Datum: 30.1.2020

Ředitel organizace: Doc. Mgr. Petr Štědroň, Ph.D.
Podpis: 

Plnění počtu zaměstnanců a prostředků na platy za rok 2019

Čerpání mzdových nákladů dosáhlo hodnot upraveného rozpočtu.
Ve sledovaném období byl nižší počet zaměstnanců. Bylo to způsobeno odchodem několika herců a odchodem na mateřskou dovolenou.



Mgr. Petr Štědroň, Ph.D.
ředitel DNz



Ing. Gabriela Mengrová
ekonomka DNz

V Praze dne 5. 2. 2020

Organizace: Divadlo Na zábradlí

(odměňující dle § 109 odst. 3 písm. d) zákona č. 262/2006 Sb. ve znění pozdějších předpisů)

Plnění počtu zaměstnanců a prostředků na platy za rok 2019

U k a z a t e l	Měrná jedm.	R o k 2019 limit	Skutečnost 2019	% plnění	Skutečnost 2018
a	b	1	2	3	4
<u>Hlavní činnost</u>					
Počet zaměstnanců	přep. os.	50,0	48,9	97,8	47,7
Prostředky na platy	tis. Kč	18 121,1	18 046,7	99,6	17 179,4
<i>z toho: platové tarify</i>	<i>tis. Kč</i>	<i>13 500,0</i>	<i>12 312,0</i>	<i>91,2</i>	<i>12 960,0</i>
Průměrný plat	Kč	30 201,8	30 754,4	101,8	30 012,9
Ostatní osobní náklady	tis. Kč	440,0	427,0	97,0	427,4
<u>Doplňková činnost</u>					
Počet zaměstnanců	přep. os.	x	1,0	x	1,0
Prostředky na platy	tis. Kč	x	365,9	x	262,6
Průměrný plat	Kč	x	30 491,67	x	21 883,3
Ostatní osobní náklady	tis. Kč	x	0,0	x	91,9

Vypracovala: Ing. Gabriela Mengrová

Telefon: 775862795

Datum: 30.1.2020

Podpis:



Organizace: Divadlo Na zábradlí

(odměňující dle § 109 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb. ve znění pozdějších předpisů)

Čerpání mzdových nákladů za rok 2019

U k a z a t e l	Měrná jednotka	S k u t e ě n o s t	
		R o k 2019	R o k 2018
a	b	1	2
<u>Hlavní činnost</u>			
Počet zaměstnanců	přep. os.	48,9	47,7
Mzdové náklady bez OON	tis. Kč	18 046,7	17 179,4
Průměrná mzda	Kč	30 754,4	30 013,0
<u>Doplňková činnost</u>			
Počet zaměstnanců	přep. os.	1,0	1,0
Mzdové náklady bez OON	tis. Kč	365,9	262,6
Průměrná mzda	Kč	30 491,6	21 883,0

Vypracovala: Ing. Gabriela Mengrová

Telefon: 775862795

Podpis:

Datum: 30.1.2020



Přehled o investiční akci

V roce 2019 byla Divadlu Na zábradlí poskytnuta investiční dotace na akci č. 45034 na vybavení výpočetní technikou ve výši 380 tis. Kč. Tato investiční akce byla započata v roce 2019 a bylo na tuto akci vyčerpáno 129 309,61 Kč. Bylo požádáno o ponechání zbylé části prostředků ve výši 250 690,39 Kč na rok 2020. Byla poskytnuta dotace na akci č. 45035 na vybavení jevištní technikou ve výši 150 tis Kč. Bylo vyčerpáno 149 tis Kč. Byla poskytnuta dotace na akci č.45036 ve výši 870 tis Kč na pořízení světelné techniky. Bylo vyčerpáno 836 947,50 Kč. Bylo požádáno o ponechání zbylé části prostředků ve výši 33 052,50 Kč na rok 2020. Byla poskytnuta dotace na akci č. 45037 na pořízení licence na užití loga DN zva výši 150 tis Kč. Celá částka byla vyčerpána. Byla poskytnuta dotace na akci č.44903 na pořízení bezdrátových systémů ve výši 500 tis Kč. Bylo vyčerpáno 449 953,- Kč. Bylo požádáno o ponechání zbylé části prostředků ve výši 50 047,- Kč do r. 2020.

Byla použita investiční dotace z r. 2018 na klimatizaci v křehčovně ve výši 60 tis.Kč.

Finanční vypořádání za rok 2019 - FOND INVESTIC

v Kč

1.	Stav fondu investic k 31. 12. 2018 (dle rozvahy)			3 572 724,82 Kč
	z toho: přijaté dary			
2.	Odvod při finančním vypořádání za rok 2018			- 3 903,60 Kč
3.	Vytvořené odpisy hmotného a nehmotného majetku za rok 2019 (účet 551), zůst.cena DM vyřaz.z důvodu manka a škody a zmař. invest. (účet 547) - z HČ i DČ z toho: opravy majetku chybně financovaného v minulých letech			1 070 965,00 Kč
4.	Zůstatková cena prodaného dlouhodobého majetku (účet 552, 553)			
5.	Investiční transfer (skutečně převedené investiční prostředky na účet organizace)			2 050 000,00 Kč
6.	Převedené prostředky z rezervního fondu			
7.	Přijaté dary za rok 2019 celkem			
8.	Zdroje roku 2019 celkem (ř. 1 až 7)			6 689 786,22 Kč
9.	Použití (investice, opravy a údržba, odvody) - skutečnost za rok 2019 celkem			2 509 319,11 Kč
	z toho jmenovitě			
	akce č.	UR 2019 v Kč	Skutečnost 2019 v Kč	Ze skutečnosti vlastní zdroje investiční transfer
	Dopravní prostředek - použití FI			22.1.2019
	610	701 000,00	700 113,00	700 113,00
	Klimatizace, krejčovna - použití FI			8.1.2019
	610	60 000,00	33 996,00	33 996,00
	Klimatizace, krejčovna - použití investiční dotace			25.3.2019
	99	60 000,00	60 000,00	60 000,00
	Bezdrátové systémy - použití investiční dotace			
	44903	500 000,00	449 953,00	449 953,00
	Vybavení výpočetní technikou - použití investiční dotace			4.11.2019
	45034	380 000,00	129 309,61	129 309,61
	Vybavení jevištní technikou - použití investiční dotace			4.11.2019
	45035	150 000,00	149 000,00	149 000,00
	Pořízení světelné techniky - použití investiční dotace			4.11.2019
	45036	870 000,00	836 947,50	836 947,50
	Pořízení licence na užití loga DNz			4.11.2019
	45037	150 000,00	150 000,00	150 000,00
10.	Zůstatek fondu k 31. 12. 2019 (dle rozvahy) (ř. 8 - ř. 9)			4 180 467,11 Kč
	z toho: nevyčerpané dary			
	nevyčerpané inv. prostředky OPPA, OPPK, OPP PR, Norských fondů aj.			

Vypracoval/a:
Ing. Gabriela Mengrová

Podpis:

Telefon:
775 862 795

Dne:
29.1.2019

Výkonové ukazatele divadel za rok 2019

Výkony divadla jsou nižší oproti roku 2018. Divadlu Na zábradlí se podařilo rozšířit repertoár o tři nové inscenace a dodržet upravený rozpočet.

Tabulka č. 4

Výkonové ukazatele divadel - skutečnost r. 2019

ukazatel	měří jednotka	plán 2019	skutečnost k 31.12.2019	procento plnění k plánu roku 2019
Představení na vlastní scéně	počet	224	198	88,39
z toho : vlastním souborem	počet	180	168	93,33
spolupodatelství-hostování	počet	44	30	68,18
Představení na zájezdech	počet	32	32	100,00
Představení hostujících souborů tj. pronájem divadla cizím subjektům	počet	1	6	600,00
Návštěvníci na vl. scéně celkem :	počet	30000	22247	74,16
z toho : vlastním souborem	počet	28500	21269	74,63
spolupodatelství-hostování	počet	1500	978	65,20
Tržby - výnosy z hl. činnosti celkem :	tis. Kč	8601	7969,9	92,66
z toho : ze vstupného na vl. scéně vl. souborem	tis. Kč	5500	4761	86,56
ze spolupodatelství	tis. Kč	258	169	65,50
ze zájezdů	tis. Kč	2340	2440	104,27
ostatní výnosy	tis. Kč	503	258	51,29
Tržby - výnosy z doplň. činnosti celkem :	tis. Kč	650	782	120,31
z toho : za pronájem divadel. sálu	tis. Kč	75	344,6	459,47
za pronájem divadel. prostor	tis. Kč	300	342,6	114,20
ostatní výnosy z DČ	tis. Kč	275	94,8	34,47
Doplatek hl.m.Prahy na 1 představení na vl. scéně	v Kč	119630	175129	146,39
Doplatek hl.m.Prahy na 1 návštěvníka na vl. scéně	v Kč	892	1130	126,68
Nabídnutá místa, kapacita divadla	počet	34500	25099	72,75
Návštěvnost na vl. scéně	%	87	84	96,55
Tržebnost na vl. scéně	%	76	71	93,42
Průměrná cena vstupenky	Kč	187	196	104,81
Počet premiér	počet	4	3	75,00

Zpracoval tel : Ing. Gabriela Mengrová, 775862795

Schválil : Doc. Mgr. Petr Štědroň, Ph.D.

V Praze dne : 4.2.2020

Divadlo Na zábradlí

Recenze v plném znění

Příloha výroční zprávy
Divadla Na zábradlí za rok 2019

Ladies No Gentlemen

NADIVADLO, 8. 3. 2019
Martin J. Švejda

Švejda: Ladies No Gentlemen (Divadlo Na zábradlí)

Jařabovu hru a la these o domácím násilí páchaném na ženách, o tom, že je třeba, aby se ženy proti mužům vychovaným v rigidním patriarchálním modelu postavily, sebeuvědomily se a získaly sebevědomí, pozvedá nad tuto tezi její lehké absurdní vychýlení; to, jakým způsobem autor pracuje s různými klišé a banalitami (například konverzačními), jak tyto prefabrikáty decentně humoristicky pozvedá.

V samotné inscenaci však k takovému posunu prakticky nedochází. Inscenace v režii samotného autora má sice vytržený styl i atmosféru (podíl na ní zejména potlačovaně nervní hudba Jakuba Kudláče), ale zmíněná teze se z ní neustále prodírá ven – a režisér jí k tomu některými aranžmá či i vedením hereček (jejichž základní polohou je zdeptanost a ponížení, které vyjadřují tělesnou rozklepaností a hlasovou ukňouraností) ještě pomáhá. Jařabova úsporná, „racionalistická“ režie, byť se znepokojivou náladou, působí tedy ve výsledku vůči textu spíše kontraproduktivně.

Aktuálně.cz, 10. 3. 2019
Saša Hrbotický

Vražda na dámských toaletách. Na zábradlí uvádí Jařabovu hru o mužském šovinismu

Pravděpodobně ne náhodou pražské Divadlo Na zábradlí začalo svou nejnovější premiéru na kdysi zprofanovaný svátek, Mezinárodní den žen.

Režisér **David Jařab** se ve hře nazvané Ladies no Gentlemen zabývá problematikou žen jako obětí domácího násilí. Zároveň ale směřuje k obecnějším otázkám přetrvávajícího nerovnovážného postavení obou pohlaví a zaměřuje se i na dalekosáhlé důsledky patriarchálních stereotypů, dnes znovu opřašovaných obránci konzervativních hodnot.

Všechny Jařabovy práce v **Divadle Na zábradlí**, kde se vloni stal jedním z kmenových režisérů, jsou v pravém slova smyslu autorské, neboť režisérovo jméno pravidelně najdeme také v kolonce scénář a scénografie. Inscenacím to dodává nespornou kompaktnost. Ještě důležitější spojovací článek mezi nimi ale tvoří schopnost reagovat na neduh moderní společnosti.

Oproti Jařabovým předchozím autorským titulům, k nimž lze přiřadit i razantní úpravu Shakespearova Macbetha, je novinka o poznání přímočařejší a na první pohled čitelnější. Téma násilí páchaného na ženě a přehnané ženské poddajnosti zde se vši otevřeností nastoluje hned úvodní scéna. Autorovi proto každou chvíli hrozí, že sklouzne k tezovitosti a moralizování. Ovšem způsob, jakým látku uchopil, opět nezapře originalitu.

Jařab naštěstí zůstává tvůrcem, jenž s oblibou ironizuje klišé lidského chování a vážnost dovedně kombinuje s absurditou i úlevnými záblesky černého humoru. Těch by ovšem inscenace snesla i více.

Hra Ladies no Gentlemen se odehrává na jediném místě, luxusní dámské toaletě se zrcadlově zdvojenými řadami umyvadel a uzavřených kabin. Ve středu mezi nimi se nalézá malá pohovka a prostor uzavírá poloprůsvitná stěna.

Zprostředkovaně, především z občasných instruktážních hlášení v amplionu, vyplývá, že se ocitáme v honosném sídle na společensky významné akci s účastí guvernéra, jakéhosi předsedy a předsednictva. Slavnost má vyvrcholit významným přítomných pánů. Ženám je předepsána druhořadá funkce povinného doplňku mužské společnosti.

Sebeuvědomý Robert, kterého coby esenci mužského šovinismu ztvárňuje Miloslav König, přichází na toaletu, aby dostihl svou evidentně vystresovanou a deprimovanou manželku Alici, hranou Barborou Bočkovou.

Königův Robert se jí chystá ušetřit lekci a instruovat ji, aby se začala chovat podle jeho představ. Oděn do předpisově padnoucího obleku, mluví tichým hlasem a drží pózu suveréna, který si neustále potřebuje dokazovat převahu, třeba i za cenu citového vydírání.

Nepříjemný dialog, v němž je mladá žena uvržena do pozice nesvéprávního tvora, vrcholí násilnickým sexuálníím aktem. Nejde o milostné spojení, ale tvrdou demonstraci fyzické nadvlády.

Vzápětí vychází najevo, že manželská scéna měla tajnou pozorovatelku. V jedné z kabin byla po celou dobu přítomna další účastnice slavnosti, Hana v podání Johany Matouškové. Zuřící Robert se agresivně dožaduje, aby nežádoucí svědkyně vyšla z kabiny ven. Netuší, že mladá žena v ruce na svou obranu třímá pistoli. A že ji použije.

V této chvíli inscenace opouští půdorys zdánlivě realistického dramatu a začíná se ubírat vlastními cestami absurdity. Alice není manželovou smrtí zdaleka tolik zaskočena. Naopak mezi ní a Hanou postupně dochází k tichému srozumění. A totéž se opakuje s příchodem dalších dvou žen, stárnoucí Marty, traumatizované ztrátou milovaného syna, jak ji v její tragikomické dvojlovnosti skvěle ztvárnila Magdaléna Sidonová, a přímočaré Dariny, již představuje Dita Kaplanová.

Alicin mrtvý manžel se pro každou z žen stává zástupným symbolem, reprezentantem osudového muže jejich života. Haně evokuje nesnesitelně dominantního bratra, v jehož stínu vyrůstala. Martě připomíná tragicky ztraceného syna, jenž se dostal na šikmou plochu. A také uklízečka Darina se nakonec ukáže být jen bezmocnou obětí otrocké lásky k dospělému, leč hýčkanému a rozmazlenému potomkovi.

Jařabovo minimalistické pojetí se opírá o jistotu stylizovaného herectví a nápadité charakterizační zkratky, tedy přednosti, jimiž je ansámbl Divadla Na zábradlí proslulý.

Co inscenaci ubírá na působivosti, je příliš zjevná apelativnost, rozvolněné tempo a nedostatek dramatického napětí. V některých momentech režisér spoléhá jen na účinnost hudebního doprovodu, zlověstně znějící kytarovou kompozici Jakuba Kudláče. Letitý, živě odzpívávaný country song v podání Miloslava Königa naopak do tíživé atmosféry zapadá skvěle.

Hra Ladies no Gentlemen se sice neřadí k nejpřesvědčivějšímu, co známá pražská scéna nabízí, klade ale tak znepokojivé otázky po důvodech ženské frustrace, agresivity v intimních vztazích a obsahu pojmu rodina, že by byla škoda si ji nechat ujít.

NADIVADLO, 10. 3. 2019
Vladimír Mikulka

Mikulka: Ladies No Gentlemen (Divadlo Na zábradlí)

David Jařab měl evidentně vznešený záměr udělat inscenaci na téma násilí na ženách. Výsledkem je útvar, který se beznadějně zamotává do myšlenkových i divadelních kliše a nic nezachrání ani to, že v něm hrají dobří herci (respektive hlavně herečky).

První třetina vyhlíží jako nezamýšlená parodie: submisivní manželka, sobecký, neempatický, sebestředný a posléze i agresivní manžel. Z herců se sype jedno banální kliše za druhým (ani nemluvě o zasazení děje do prostředí korporátního večírku s rolemi rozdělenými na šéfy a sekretářky), a to, že se Jařab snaží dění ozvláštnit tím, že postavy o sobě mluví ve třetí osobě, tak trochu připomíná filmového Vinneta Blaha. Celé je to tak upachtěné, že se skoro až nechce věřit, že to v renomovaném divadelním domě mohou vůbec myslet vážně.

Děni se postupně ku prospěchu věci poněkud zamotá, objevují se další ženy a významuplně si předávají nejen pistoli (kterou byl onen manžel zastřelen), ale i vzpomínky na nejrůznější domácí útrky a křivdy. Sice to celé stále působí jako snaživá divadelní adaptace nějakého protinásilnického manuálu, alespoň občas však dojde na trochu úlevné ironie, takže to už není tak otravné přímochařské a smrtelně vážné. Což ovšem neznamená, že by byli diváci ušetřeni vpravdě bizarních pasáží, jako je třeba ta, ve které Hana mudruje o své pistoli: „Hana ji nechtěla. Ale bratr naléhal. [...] Hana nedokázala bratrovi odporovat. Myslela si v tu chvíli, že asi ví, co říká. Hana zbraň nechtěla, tam, kde je zbraň, tam jsou nakonec ranění a mrtví“. Ach jo.

Z promluv tohoto typu se režie s úsilím hodným lepší věci snaží vykřesat baladickou atmosféru. Hlavním dodavatelem nálady je přitom temně hořkosladká hudba Jakuba Kudláče, sama o sobě elegantní a působivá, jenže zní v téže náladě prakticky neustále, doslova se vnučuje – až to začne být poněkud iritující, stejně jako pomalu se pohybující, trpitelské figury nebohých žen. (Tady si zas jeden povzdechne, že Jarmuschova Dead Manabyl českému divadlu čert dlužen, kolik odvárů tohoto principu už nám bylo naservírováno, a to zdaleka ne jen Jařabem).

Ozve se však i jedna píseň z trochu jiného soudku, konkrétně country tradicionál *Knoxville Girl*, pojednávající o muži, který bez zjevného důvodu umlátí svou dívku. Tak trochu po nickcaveovsku jej bez čehokoli dalšího zazpívají oba pánové, kteří se na scéně objeví (Miroslav König podstatně lépe než Michal Balcar). Píseň je to s ohledem na kontext, ve kterém se ocitá, až nepřípadně silná: naléhavá, násilnický temná, podivná svou samozřejmou a nemotivovanou surovostí i absencí reflexe spojenou se sebelítostí. Je to smutné zjištění, ale v té několkaminutové skladbě je obsaženo vše, co inscenace jako celek bolestně postrádá.

Kulturio.cz, 11. 3. 2019
Soňa Hanušová

Ladies no Gentlemen: Sebevědomí se ukrývá na dámských záchodech

Divadlo Na zábradlí uvedlo novou inscenaci režiséra Davida Jařaba, který je zároveň i autorem textu. *Ladies no Gentlemen* otevírají choulostivé a nepříliš příjemné, nicméně však – vzhledem ke statistikám – důležité téma domácího násilí a podřízeného postavení žen. Premiéra se nemohla konat v symboličtější den – v pátek 8. března, na Mezinárodní den žen.

Ne, na tomto místě nebudeme debatovat o tom, zda oběť mohla domácímu násilí zabránit, proč si některé ženy nechají něco takového líbit a zda kampaň MeToo nepřerostla v přehnanou hysterii. Nyní zkrátka přijmeme fakt, že domácí násilí se děje a že to není nic hezkého, i když nemusí zanechávat fyzické důkazy.

Ve své inscenaci se David Jařab zamýšlí nad stereotypy naší společnosti, ale také nad naší lhostejností vůči nim. Jařab upozorňuje, že na utváření (patriarchální) společnosti participují ženy stejně jako muži. Není tak jednoznačně možné říci, kdo je na vině, a Jařab ani nemá v úmyslu nějaké odpovědi divákům předkládat. V *Ladies no Gentlemen* nabízí jen látku k zamyšlení.

Vše se odehrává na dámských toaletách luxusního podniku (absolutní kvalita). Zatímco v hlavním sále se významní potentáti chystají na udělování cen a sekretářky na poslední chvíli ladí výzdobu darů, to právě drama nás čeká právě zde, mezi čtyřmi kabinkami.

Alice se na záchodech skrývá před svým manželem Robertem, není jí to ale nic platné. Robert ji najde a začne ji vyčítat, že flirtuje s citizími muži, že ho ponižuje a že celkově nedbá Robertových citů a záměrně je zraňuje. Nezapomene přitom dodat, jak velkou měl pravdu Alicin otec, když tvrdil, že je jeho dcera k ničemu.

Nad mrtvým tělem se postupně sejdou tři ženy – Alice, Hana a Marta. Každá z nich v ležící postavě spatřuje vlastní traumata – Hanina matka vždy upřednostňovala svého syna, kterému prošlo i týrání vlastní sestry, Martě se i přes veškerou snahu a lásku vymkl z kontroly její syn. Všechny o sobě hovoří ve třetí osobě, nezúčastněně, nesebevědomě a jako by se jich daná věc ani netýkala.

Pak ale vstoupí Darina, uklízečka, která má na život poměrně jasný názor: „Některý chlapi jsou pakáž a potřebují přes držku. A ženský musej držet pospolu, protože ty kurvy chlupatý taky drže pospolu.“

Díky ní ostatní ženy najdou odvahu i o sobě mluvit v první osobě a poprvé za celou dobu říct „já“. Bohužel netuší, že mezi „kurvy chlupatý“ Darina určitě nepočítá svého syna, mamánka, kterému by odpustila i to, že bije vlastní ženu. A pak se muži nemají cítit jako páni tvorstva...

Jařabovi se podařilo téma zpracovat citlivě, umírněně a bez zbytečných soudů a rádoby šokujících prvků. Musím se ovšem ptát, zda by v tomto případě nebyla výraznější kontroverze na místě, aby dodala tématu na důrazu.

Nebo má právě téměř lhostejné vyznění inscenace upozornit na naši vlastní lhostejnost a otupělost vůči dění ve společnosti? Na to si bude muset každý divák odpovědět sám.

Celkové hodnocení:

Ladies no Gentlemen Davida Jařaba se odehrává na dámských toaletách, kde se sejdou tři ženy. Nesebevědomě, utrápeně, s pocitem vlastního selhání za to, jak se k nim jejich manžel/bratr/syn zachoval. Hovoří o sobě pouze ve třetí osobě, jako by se bály přiznat, že i ony jsou svéprávné bytosti rozhodující o svém vlastním životě. To jim připomene až Darina, která ale paradoxně může ze všech nejvíce za vysoké sebehodnocení mužů. Jařab téma divákům předkládá neutrálně, jako látku k přemýšlení. Nejsem si však jistá, jestli

Blog redakce i-divadla, 15. 3. 2019
Lukáš Dubský

O domácím násilí ve třetí osobě

Svou novou hru umístil režisér a také scénograf David Jařab do prostředí dámských toalet na jakémsi snobském korporátním večírku. *Ladies no Gentlemen* se zabývá problémem domácího násilí a nerovnoprávného postavení mužů a žen, má být sondou do příčin vzniku patologických jevů spojených s mezilidskými vztahy.

Kdo viděl Na zábradlí Jařabova *Macbetha*, jistě mu ho nová inscenace připomene svým záměrně pomalým tempem a jistou jazykovou retardací. Zatímco u *Macbetha* se celé představení odehrálo v basic angličtině, tentokrát je jazykový posun od normálu vytvářen tím, že o sobě jednající ženy hovoří ve třetí osobě („Alice teď neví, co má dělat.“, „Hana nedokázala bratrovi odporovat.“ apod.). Záměr je celkem dobře čitelný – ukázat, že v očích agresorů nejsou jejich oběti vnímány jako lidské bytosti, jsou jen objekty pro násilné chování. Tento postoj se následně přenáší i na samotné oběti, které nedokáží formulovat a naplnit svá vlastní přání. V teoretické rovině to funguje, v té praktické to ale zní nechtěně směšně. Je jasné, že Jařab nechce o tématu vyprávět skrze emoce, volí spíše chladný nadhled, jeho inscenace nemá být realistickou studií konkrétních případů domácího násilí, je to spíše zdivadelněná teze.

Téma postavení žen ve společnosti je nyní v kurzu, takže je v pořádku, že divadlo reaguje na společenskou poptávku a také se k němu vyjadřuje. Dělá to ale dost schematickým způsobem. Na začátku představení přijde Robert v podání Miloslava Königa a jen těžko bychom hledali lepší reklamu na mužský šovinismus. Poté, co je zastřelen, si do něj trojice žen (Barbora Bočková, Johana Matoušková a Magdaléna Sidonová) projektuje vlastní špatné zkušenosti s lidmi ze svého okolí, ať už to byli manžel, bratr nebo syn. Občas se v jejich rozhovorech objeví drobný náznak ironie, jinak se ale inscenace bere dost vážně.

Ono je asi těžké, říci k tématu něco nového, zásadního, objevného... Tvůrcům *Ladies no Gentlemen* se to příliš nedaří. Měl jsem tak trochu pocit, jako kdyby někdo vzal pětiminutovou scénu z Mikuláškových inscenačních koláží a uměle ji natáhl do podoby osmdesátiminutové inscenace. Jařab chce diváky donutit, aby se zamysleli nad stereotypy patriarchální společnosti a jejich důsledky, jenže to dělá divadelně dost nevstřícným způsobem. Nic na tom nemění ani funkční scéna a atmosféru dotvářející hudba Jakuba Kudláče.

Tento blog vyjadřuje stanovisko jeho autora, nikoli celé redakce.

Divadelní noviny, roč. 28, 19. 3. 2019
Jana Soprová

V zákulisí patriarchálního světa

Odkdy je pravda jenom jedna? ptá se Hana v nejnovější inscenaci Divadla Na zábradlí *Ladies no Gentlemen*. A po celých devadesát minut nechává diváka v nejistotě. Příběh lehce rozpitý v surreálně se klikatící dialogy a situace jako by se nemohl rozhodnout, zda být psychologickým či absurdním dramatem, detektivkou nebo esejem. Stojí kdesi na rozhraní reality a snu.

Režisér a autor scénáře David Jařab si vzal jako téma domácí násilí, což je věc, o které se příliš nemluví nebo se o ní mluví otažitiště. Ale jak vlastně takové věci sdělovat či hodnotit? Problém samotný už dost názorně popsali kliničtí psychologové a psychiatři. Je to ovšem jen špička hluboko sahajícího ledovce. Protože o některých věcech člověk nechce mluvit ani přemýšlet. Dá se tak vážné téma zlehčovat či ironizovat? Obojí je obtížné, ať už v důvěrném hovoru s kamarádkou, nebo u doktora. Ale příliš to nejde ani v symbolické inscenační rovině.

Jařabův text se odehrává jakoby v reálném čase na firemní slavnosti. O jejím průběhu se však dozvídáme jen zprostředkovaně z reproduktoru umístěného na dámských toaletách, z něž se linou organizační pokyny. Ty zároveň nabízí jistý klíč k tématu: vše tu samozřejmě běží podle tradičních patriarchálních pořádků, kdy vyznamenání dostávají pouze muži a ženy slouží jen jako pomocný personál, starající se o hladký průběh slavnosti. Prostředí elegantních toalet je sterilní a odosobněné, zároveň ale představuje nejintimnější místo, kde chce člověk být sám.

Na počátku stojí konkrétní, dramaticky vyhocená epizoda: sledujeme psychický, fyzický i sexuální teror muže vůči vlastní ženě, která se před ním ukryla na toaletu. Jenže celá scéna má

utajenou svědkyni, která násilníka po svém odhalení zastřelí. Pak se děj začne rozostřovat do abstrakce. Ke dvojici mladých žen přibudou dvě další a mužovo neškodné bezvládné tělo Jařabovi poslouží jako záminka k rozvíjení různých vztahových variací. Každá z žen v nich má jinou, přesně určenou roli – manželka, sestra, matka –, v níž nějakým způsobem pocítila manipulaci a skryté či explicitní násilí ze strany mužů. Ke svým trýznitelům si ale všechny uchovávají ambivalentní vztah, v němž se prolíná strach, nenávisť, láska, oddanost, ale i jakási otupělost. Jejich snaha „neúčastnit se a neřešit“, která ústí v totální odcizení duše od těla, je naznačena tím, že o sobě mluví ve třetí osobě.

Všechny herečky drží v minimalistickém ztvárnění (jak je u Jařaba zvykem) přesnou linku povah svých hrdinek, i když zvolená stylizace jim poskytuje jen omezené možnosti vyjádření. Alice Barbory Bočkové je šedou myškou, která je zvyklá poslouchat a navzdory všemu vlastně nechce ze stínu svého muže vystoupit. Hana Johany Matouškové je aktivnější a razantnější v myšlení i činech a obě matky – Marta Magdalény Sidonové i Darina Dity Kaplanové – ukazují každá po svém bezmoc vůči „kouzlu“ svých synů, ale zároveň podivnou otažitiště, v níž chybí mateřská vřelost a opravdové porozumění. Miloslav König jako Robert I. v krátkém výstupu velmi sugestivně zobrazuje chladného manipulativního muže, kterému není radno odporovat a jehož zdánlivá korektnost a blahosklonnost bodají jako nůž. Zato Robert II. Michala Balcara je spíše tím věčným klukem, matčiným chráněncem, kterému je vždy vše odpuštěno.

Surreálně rozostřeným příběhem se vine jako červená nit motiv ze staré apalačské mordýřské balady *Knoxville Girl* o nesmyslném krutém zamordování dívky, kterou na pokračování zpívají oba Robertové. Píseň nevysvětluje, jen popisuje a na konci zůstane trčet do prázdna jako němý otazník – a to samé lze říct i o celé inscenaci. Spíše než uzavřený příběh je to esej na téma násilí a nevyzpytatelných psychologických zvrátů v lidském myšlení, jehož minimalistické ztvárnění nepůsobí příliš atraktivně. Podle reakcí na premiéře se navíc zdá, že toto téma u nás zatím nemá vstřícné publikum, a to ani u mužů, ani u žen.

ČT24, ArtZona, 20. 3. 2019
Josef Chuchma

Recenze: Zastřelte ji, nenechte ji trápit. Kóma v Divadle Na zábradlí

Nová inscenace v pražském Divadle Na zábradlí je umělecký malér. Dobrý snad leda k tomu, že ukazuje, kudy by se tato scéna neměla ubírat.

Prepychová toaleta. Nechybí v ní ani pohovka. Ač recenzent měl příležitost navštívit různé vybrané toalety, na pohovku dosud nenarazil; pravda, nebyl na toaletách ženských, možná tam je běžnější.

Všechny figury hry *Ladies no Gentlemen* berou pohovku jako hotovou věc: občas si některá na ten kus nábytku sedne a cosi pronese. Celá hra, kterou napsal David Jařab, a posléze ji režíroval a navrhl i scénografii, se na této toaletě odehraje. Tady muž znásilní ženu, padne tu rána z pistole a tak dále – jen potřebu zde nikdo nevykonává. A všechny postavy, jež na toaletu postupně dorazí, diví se tomu, co se v ní odehrává, pouze několik málo minut – pak jsou s vyšinutými ději rychle srozměny a sžity.

Několikrát se na toaletě také ozve ženský hlas z reproduktoru upozorňující, jaký program je na pořadu v hlavním sále. V něm běží korporátní slavnost. „Děkujeme panu předsedovi za krásná slova o prosperitě a globálním ekonomickém růstu, spolupráci, humanismu a morálce. Blahopřejeme všem vyznamenaným pánům a přejeme si, aby byl příští rok ještě produktivnější než tento a aby všichni dosáhli maximálních úspěchů. Děkuji dámám ze sekretariátu za perfektní přípravu darů a dokonalé

předání. Děkuji všem a nyní už zvu všechny na středomořský raut,“ praví ten hlas v jednom ze svých vstupů.

Tématem je, nebo spíše chce být, genderové rozdělení rolí a násilí – fyzické i symbolické – mužů na ženách. V korporaci vše řídí muži, ženy zařizují servis alfa samcům. Jeden takový alfa samec jménem Robert se dostaví na ženskou toaletu za svou partnerkou Alicí, aby jí vyčínil, že na slavnosti flirtuje s jinými muži. Ona flirtování popírá. Schová se do kabinky, on za ní vnikne, zmocní se jí, Alice vyjde otrávená, se zakrváceným obličejem. Aniž to oba tuší, v jiné kabině byla dialogu i znárodnění svědkem žena jménem Hana. Ta se samcem Robertem učiní krátký proces. A to je pořád vlastně jen začátek večera...

Ladies no Gentlemen je modelová hra i inscenace. Od časů absurdního divadla, respektive už od časů Alfreda Jarryho, takže již více než sto let, je dovoleno vystavit postavy silně nerealistickým situacím, do nichž bohové a fátum nikterak nevstupují. Modelové, „laboratorně“ nenormální situace přitom mohou mít schopnost něco podstatného sdělit o prožívané realitě. Jestliže je však modelovost spojená s doslovností, bývá to k nepřekání. Což je případ *Ladies no Gentlemen*.

Celou recenzi si můžete přečíst na webu ArtZóna, kulturním speciálu České televize.

Lidovky.cz, 23. 3. 2019
Martin J. Švejda

Ladies No Gentlemen a mrtvola na záchodech. Znepokojivé pojednání o násilí

Divadlo Na zábradlí věnovalo nejnovější inscenaci tématu domácího násilí páchaného na ženách. Představení *Ladies No Gentlemen* je historka rozvinutá v hru, které nechybí lehké absurdní vychýlení.

Autor a kmenový režisér David Jařab sepsal příběh o manželské dvojici, jejíž nerovnost – on dominantní, sebestředný a agresivní, ona poddajná, bázlivá – vyvolává napětí, které vygradoje během jedné banální situace na firemním večírku v luxusní restauraci. Následné řešení případu pak prozradí, že dotyčná v nepříjemné životní situaci není sama, že jde takřka jako o vzorový případ.

Jařabova hra je napsána a la these, má průhledné sdělení: rigidně patriarchální model partnerského soužití je nanejvýš zavrženíhodný, postižené ženy by měly takovou situaci reflektovat, postavit se jí a navzájem se semknout (na způsob #MeToo) – tak, aby se z nich mohly stát sebevědomé, samostatné osoby.

Hru – přesněji však spíše rozvinutou historku – nad prvoplánovou ilustrací teze pozvedá lehké absurdní vychýlení; to, že ji autor záměrně buduje pomocí nejprofláklejších klišé, která se s tématem pojí, prostřednictvím různých „prefabrikovaných“ situací a konverzačních obrátů (viz například situace, kdy muž, nanejvýš dbající o to, aby ve společnosti udělal dojem, poučuje ženu, že musí být jeho příjemným, oddaným doplňkem, i když jinak nestojí za nic). Právě toto parodické pohrávání si s prefabrikáty spolu s mile zábavnou (a zároveň symbolickou) řečovou figurou – ženy o sobě důsledně hovoří ve třetí osobě – činí hru umělecky přijatelnou.

Inscenaci nechybí styl. Režie je racionalisticky přesná, uhlazená. Patrné je to již ve scénografickém řešení. Prostředí dámských toalet, kde se děj odehrává, je asepticky chladné, sterilní, svým laděním (s černobílými pruhy na stěnách) vlastně navazuje na vzhled samotného divadla (které po loňské rekonstrukci designově také působí poněkud sterilně); a stejně zdánlivě šik a dokonale sexy vypadají i ženy (Barbora Bočková, Johana Matoušková, Magdalena Sidonová a Dita Kaplanová) a elegantní muž (Miroslav König). Inscenace plyne pomalu, znepokojivé napětí probublává na povrch zejména prostřednictvím

decentně nervní hudby Jakuba Kudláče a živě interpretovaného irského tradicionálu *Knoxville Girl* (známého z podání Nicka Cavea) o nemotivované vraždě ženy jejím milým.

Potíž inscenace tkví v tom, že s parodickými prefabrikáty textu příliš nepracuje a naopak teovitost hry spíše prozrazuje a posiluje. Zejména herecké zpodobnění ženských postav působí velice návodně. Jařab protagonistky vede k polopatisticky realistickému vyhrávání psychické zdeptanosti (gestickou roztráveností, hlasovou ukňouraností); ozvláštňující hovor žen ve třetí osobě působí nikoli absurdně, ale jako přímočarý významotvorný prvek (poukazující na odosobněnost a nesamostatnost žen). A také další aranžmá (například muž kárá svou ženu a zároveň se jí hrabe v kabelce a prohlíží si její mobil) působí příliš explicitně.

Jařabova inscenace jednoznačnost hry spíše odkrývá, než by se ji pokoušela nějak zamaskovat či živěji rozehrát. Snaha poukázat na palčivé téma tak ve výsledku nepůsobí divadelně až tak přesvědčivě, sdělení z inscenace viditelně trčí.

i-Divadlo.cz
hodnocení uživatelů:

Petruska.z 80 %

(zadáno: 29.3.2019, počet hodnocení: 6)

Jistě to není představení pro každého, ale pokud jen trochu tušíte z nějaké zkušenosti, co se to před vámi odehrává, budete zcela pohlceni. Je to těžké téma a je velmi dobře zpracované. Trýznivost ještě umocňuje pomalost pohybů a dialogů zejména žen. Velmi se mi líbil závěr představení, aneb ženy spolu.

Zizkov 70 %

(zadáno: 28.3.2019, počet hodnocení: 18)

Dedimor 60 %

(zadáno: 22.3.2019, počet hodnocení: 10)

Silné téma, skvělé herecké výkony, bohužel celkový dojem z inscenace – takové nijaké.

Ba-jo 80 %

(zadáno: 19.3.2019, počet hodnocení: 186)

Zvolená forma i pomalejší tempo mi přišlo v souladu s textem a tématem. Bivil mě ten dominový efekt, kdy každá nově přicházející postava posouvá celý děj někam dál a jinam. Vizualně rovněž velká spokojenost.

Suzana 50 %

(zadáno: 18.3.2019, počet hodnocení: 224)

efektivní scéna, zpěv x téma jen v náznaku, příliš zpomalená řeč u některých hereček

Tarbík 80 %

(zadáno: 12.3.2019, počet hodnocení: 93)

Národosol SOBě 70 %

(zadáno: 11.3.2019, počet hodnocení: 272)

Tomas22 60 %

(zadáno: 9.3.2019, počet hodnocení: 64)

Sluha 80 %

(zadáno: 8.3.2019, počet hodnocení: 151)

Valerius 50 %

Krátké rozhovory s odpornými muži

Informuj.cz, 22.10.2019
Tamara Zubac

Krátké rozhovory s odpornými muži se ztrácejí ve vlastním chaosu

50%

Divadlo Na zábradlí představilo svou první novinku letošní sezóny – *Krátké rozhovory s odpornými muži*. Představení inspirované stejnojmennou sbírkou povídek Davida Fostera Wallace ukazuje příběhy „odporných“ mužů a žen, kteří hledají svou vnitřní rovnováhu prostřednictvím skupinové terapie. Vyléčí své duševní neduhy, nebo je zavalí břemena jejich podvědomí?

Muži i ženy, akutně prožívající postmoderní existenciální krizi, hledají cestu ven ze své nejistoty, nezdravé fixace, osamocení a různých projevů úzkostí. A tak se pětice zoufalých osob setkává na **terapeutickém výjezdu, kde se mentálně odhalují v psychologických cvičeních a konstelacích pod vedením zkušeného terapeuta**. Terapeuta, který do skupinových sezení ochotně přibíre i divácké osazenstvo.

Režijní duo **Kristýna Jankovcová a Adam Svozil** při tvorbě představení vycházelo z povídek významného amerického prozaika **Davida Fostera Wallace**. Stěžejním rozhodnutím bylo stanovení ústředního tématu, které by sjednocovalo jednotlivé vybrané příběhy – a tímto **sdužujícím motivem se stala právě terapie**. Jistě není náhodou, že terapeut v podání výborného Miloslava Königa svou podobou i svými skrytými vnitřními démony připomíná samotného Wallace.

Představení, ze kterého vaše vnitřní dítě bude brečet

Právě König se snaží najít propojení se subjekty terapie i s diváky, které aktivně oslovuje – ani jedno ovšem nevychází podle představ. Diváci jsou uvrženi do **chaotičnosti a roztěkanosti myšlenkových pochodů účastníků terapie, kteří místo hlubšího poznání sebe samých jen více štěpí svou „odpornou“ mysl a upadají do většího zoufalství**. Určité povrchnosti nahrává i to, že jednotlivé osoby až na jednu výjimku **zůstávají bezejmenné až do surrealisticky laděného konce**.

I tato „roztěkanost“ a anonymnost je možná příznačná pro to, na co sám Wallace ve svých dílech a rozhovorech upozorňoval – **na snadnou rozptýlenost a nemožnost člověka trávit čas sám se sebou**, ve vlastním (často trýznivém) vnitřním tichu. Wallacovy povídky jsou typické svými experimenty ve vypravěčských postupech a strukturu textu. Tomu zůstává věrná divadelní adaptace v Divadle Na zábradlí, a to v dobrém i ve zlém.

Děkuji, jste skvělí! Někdo sice odešel... ale i to je komunikace!

Představení proto není vhodné pro ty, kteří nejsou seznámeni s osobou a dílem Wallace. Jeho otisk je v inscenaci věrohodný, autentický a dělá čest jeho dílu. Stejně tak i neuvěřitelné nasazení všech tvůrců. Na druhé straně – pro diváky neznalé, či s nepochopením nebo nezájmem vůči postmoderním experimentům, **může být tato inscenace za hranou stravitelnosti**. Na psychické dno si tak sáhnou nejen jednotlivé postavy, ale i přítomní diváci.

Názor informuji.cz: 50%

Kulturo.cz, 27. 10. 2019
Soňa Hanušová

Krátké rozhovory s odpornými muži: empatie, komunikace a New Age sračky

Název vychází ze stejnojmenného souboru povídek amerického spisovatele Davida Fostera Wallace, jako předloha pro inscenaci však posloužily jen některé z nich. Režie se ujala dvojice Adam Svozil a Kristýna Jankovcová, která v Divadle Na zábradlí již vytvořila adaptaci románu *Dánská občanská válka 2018–24*.

David Foster Wallace (1962–2008) je považován za jednoho z nejvýznamnějších amerických spisovatelů 20. století. Jeho román *Nekonečný žert* (Infinite Jest, 1996) je odborníky považován za milník americké novodobé literatury. Styl jeho psaní ovlivnil jak jeho rodiče působící na akademické půdě, tak deprese, s nimiž se potýkal a kterým nakonec podlehl, když v roce 2008 spáchal sebevraždu.

Režisérské duo Adam Svozil a Kristýna Jankovcová pojali adaptaci povídek jako terapii, již předseda sám autor literární předlohy. Alespoň do jeho podoby je herec Miloslav König stylizován. Jeho skupina se účastní série terapeutických sezení kdesi na samotě v přírodě, scéna proto připomíná dřevěný srub s krbem. Odstraněním zadní stěny srubu se pak odhaluje kulisa s přírodními motivy.

Začátek se zdá být pozitivní, jsme svědky rozvíjejícího se vztahu mezi mladým párem, i když vzájemná vyznání jsou zabalena do pseudointelektuálních frází marketingových manažerů a vyjádřena grafy a certifikáty, takže od samého začátku je hra obtížněji srozumitelná. Později se zapojí i další postavy, a ačkoli jde o zdánlivě náhodně propojené členy jedné terapeutické skupiny, můžeme jejich vztahy číst i jinak. Rozvedení rodiče, zamožný otec a o vše včetně dětí obraná matka, syn, dcera, kterou rozvod rodičů velice poznamenal, a její přítel, jenž se nakonec neukáže být tím pravým. S tím na povrch vyplouvají i pocity frustrace, osamění, nedůvěry, nejistoty, až úpěnlivé potřeby být milován a další negativně zabarvené emoce.

Ovšem rodinná dramata i traumata jednotlivých postav jsou zmíněny spíše mimochodem. Hlavní důraz je kladen na empatii a komunikaci, respektive lidskou neschopnost být empatický a řádně komunikovat. A také na občasnou nesmyslnost skupinových terapií, kdy terapeutovy metody jsou pochybné a zavání to spíše rejžováním peněz. To se ukazuje jednak na neschopnosti terapeuta předat svým pacientům slíbenou cestu k zenu a jednak na kritice jednotlivými postavami v závěru, kdy si stěžují, že za trochu soucitu musí platit nehorázně peníze. Zároveň se dějovou linkou míhá kritika mileniálů, New Age hnutí či konzumerismu, přičemž na pozadí hrají písně jako Don't Stop Believe in' od Journey nebo Pachelbelův Canon in D Major.

Pro herce je nejspíš těžké se v záplavě všech těch „termitů“ neztratit, stejně jako pro diváka. Inscenace připomíná klubko vlny, které je místy tak zašmodrchané, že daný kousek už zkrátka nelze rozmotat. Přesto má téma něco do sebe. Ať už je to pojetím režisérů, atmosférou naděje, ale i zmaru, kterou se hercům daří během představení vytvořit, nebo fatálností všeho vyjádřenou postavou Jiřího Černého, o níž si nejsem jistá, zda se jednalo o černé svědomí, smrt, nebo jen terapeutovo zlé dvojče. Možná od všeho trochu.

Krátké rozhovory s odpornými muži spojuje téma terapie, již se inspirovali i režiséři Adam Svozil a Kristýna Jankovcová. Skupinová terapie s pěti pacienty, již předsedá sám autor literární předlohy, se však nevyvede, jak by měla. Místo cesty ke štěstí se pod nánosem vzletných slov a frází ukrývá cesta k ještě hlubšímu dnu, ba dokonce ke smrti. Těžké téma, s nímž se v Divadle Na zábradlí poprali účtyhodně. Bude to však divákovi stačit?

Celkově: 6,5 hvězdičky z 10
Režie/Dramaturgie 7
Zpracování 6
Výprava 6
Herecké výkony 7

Aktuálně.cz, 28. 10. 2019
Marie Reslová

Recenze: V novince Divadla Na zábradlí se zpovídají psychicky deprivovaní současníci

Ze zajetí vlastní mysli, nejistoty a frustrace se v nové premiéře pražského Divadla Na zábradlí pokouší s pomocí terapeuta vymanit pět postav. Inscenaci nazvanou *Krátké rozhovory s odpornými muži* podle stejnojmenné knihy povídek amerického spisovatele Davida Fostera Wallace připravili režiséři Adam Svozil a Kristýna Jankovcová.

Na scénu Divadla Na zábradlí vtěsnali dřevěnou boudu, jejíž štít se tyčí nad hledištěm jako antický chrám. Záclonky, srnčí parůžky i porcelánová soška naznačují, že interiér ještě pamatuje doby celonárodního chataření. Nyní však slouží ke konstelacím a jiným terapeutickým postupům, které mají přítomně osvobodit od traumat z minulosti.

Ještě před představením publikum osloví terapeut. Klidně a laskavě, máničkovské háro mu čouhá zpod uvázaného šátku, brýle dodávají vizáž intelektuála. David Foster Wallace, který žil v letech 1962 až 2008, by byl překvapený: když roku 1997 vedl rozhovor s americkým moderátorem Charliem Rosem, vypadal přesně jako teď Miloslav König v roli terapeuta.

Tvůrci inscenace měli výborný nápad. Texty nebo jejich části, které vybrali ze čtyřsetstránkového souboru próz, spojili tématem psychoterapeutického soustředění a samotnému autorovi vtipně dali úlohu hybatele, aniž by na tuto personifikaci nějak zvlášť upozorňovali.

Dává to smysl. Wallace ve svých textech proniká hluboko do mysli postav. Zkoumá jejich frustrace a osamělost uprostřed postmoderního světa. Nečekaně zábavně i účinně přitom experimentuje s vyprávěcími technikami a jazykem.

Jeho postavy existují v zajetí sebereflexe. Nutkavě racionalizují – mnohdy dost bizarní – pocity a představy. Bloudí ve své mysli, která je „skvělým sluhou, ale strašným pánem“, jak autor řekl ve slavném proslovu k absolventům americké Kenyon College nazvaném Tohle je voda. Upozornil v něm, že často spíš sledujeme, co se děje uvnitř nás, místo abychom si jednoduše všimli, co se děje před námi.

Cesta ven

Postupné odstraňování několika opon na zadní stěně jeviště a prolamování se z banální reality rekreační chatky do surreálního, metafyzického prostoru v inscenaci evokuje Wallaceův způsob psaní. Snahu proniknout do hloubky, k podstatě lidského prožívání každodennosti, a „sloupnout“ z něho vše, co brání navazování autentických vztahů.

Dokonce se divadelní adaptaci povedlo citlivě přiblížit příběh samotného autora. Spisovatel, esejista, profesor angličtiny a tvůrčího psaní David Foster Wallace opustil tento svět z vlastního rozhodnutí. Bylo mu 46 let, více než dvacet z nich

trpěl depresemi. Stihl napsat dva romány, jeden nedokončil, a dva soubory povídek. Do češtiny byly zatím přeloženy pouze *Krátké rozhovory s odpornými muži*. V díle zahrnujícím také eseje a úvahy, které publikoval časopisecky, se Wallace pokoušel otvírat cestu z postmoderní skepse, ukázat na možnost „lásky, sounáležitosti a hluboké mystické propojenosti všech věcí“.

Miloslav König ztělesnil psychoterapeuta jako křehkou, pro duchovnělou a vědoucí osobnost. Jeho gesta vyzařují prorocký klid, napojení na klienty i publikum je něžně láskyplné. Jen zlehka nás občas znejistí náznakem manipulace či sebeobdivu, z nichž lze rozpoznat, že charismatický guru je přece jen člověk z masa a kostí.

Účastníky terapie čas od času irituje: vševědoucím tónem nebo opakovaným pohledem na hodinky. Jeho význam pochopíme, až když přijde čas jeho odchodu „za oponu“. I terapeut má své tajemství – zjevuje se mu a děsí ho tajemný, pro ostatní neviditelný Cizinec, s nímž nakonec zasedne u ohně jako se svým indiánským bratrem ve věčných lovištích.

Po česku s humorem

Pohled na obnažené úzkostné stavy a frustrace hrdinů Wallaceových povídek není nic pěkného, přesto svým způsobem fascinuje. Autor vypovídá o věcech, které bychom se přinejmenším rozpakovali vyslovit, přitom jsou nám povědomé, stejně jako touha jeho postav po blízkosti s jiným člověkem.

Autoři divadelní adaptace ukotvili dění v důvěrně známé české realitě, již ironicky vtiskli – kromě banality – i jistou obskurnost. Dlouho v nás udržují pocit, že celé to psychoterapeutické sezení s komunikačním stanem a totemem sebereflexe, v němž postavy popisují jednoduché věci legračně šroubovanými odbornými výrazy, je jen ptákovina. Jedna z mnoha podivných seancí, které mají vést k sebepoznání a napojení na vesmírnou energii, jaké se nám nabízejí na každém kroku.

Účastníci sezení ztělesňují typové případy psychicky deprivovaných současníků: rozvedená žena, holka a kluk, kterým se nedaří v partnerských vztazích, mladík, který svou dívku poslal na potrat, a čtyřicátník závislý na sexu. Bavíme se neobratností jejich vyjadřování, dětinskými hádkami i trapností terapeutických rituálů. Přitom sledujeme, jak jeden po druhém obnažují svoje zranění. Přestává to být sranda.

Dítě Kaplanové, Barboře Bočkové, Václavu Vašákovi, Štěpánu Lustykovi i Vojtěchu Vodochodskému se skvěle daří udržet ambivalenci mezi nadsázkou, ironií a beznadějnou snahou jejich hrdinů o bezprostřední lidský kontakt, v němž selhávají.

Inscenaci *Krátké rozhovory s odpornými muži* je dobré vidět hned ze dvou důvodů. Jedinečným způsobem otvírá obtížně komunikovatelné a přitom naléhavé současné téma, baví, nezjednodušuje a nabízí velmi povedené divadlo. Navíc dostáváme tip na zajímavou knihu a chuť více poznat jejího autora.

iDnes.cz, 28. 10. 2019
Tomáš Štáška

Recenze: Krátké rozhovory s odpornými muži jsou bohužel příliš dlouhé

Po politické *Dánské občanské válce* se tvůrčí duo Adam Svozil a Kristýna Jankovcová pustilo v pražském Divadle Na zábradlí do inscenace zabývající se mezilidskými vztahy.

Za inspirační zdroj pro inscenaci *Krátké rozhovory s odpornými muži* si vybrali stejnojmenný povídkový soubor amerického autora Davida Fostera Wallace z roku 1999.

Takzvaný hlas generace X se v něm po svém vypořádával s fenoménem terapeutických sezení a s ním spojených analýz vztahů, emocí, chování a vůbec všeho. Právě ona nikdy nekončící

pseudo-psychoanalýza, kdy se terapeuti spolu se svými svěřenci snaží všemožným nímáním v minulosti dobrat lepších zítřků, se stala tím hlavním, co si tvůrci v Divadle Na zábradlí berou na paškál.

Pětice hrdinů (Dita Kaplanová, Barbora Bočková, Václav Vašák, Štěpán Lustyk a Vojtěch Vodochodský) se pod vedením terapeuta v podání Miloslava Königa schází na kurzu „každodenního dílčího odpouštění“, aby řešili své problémy se vztahy a sebou samými.

Jsou nejistí, nevěří si a snaží se své kroky neustále rozebírat a vysvětlovat. K jejich cestě za lepším já jim mají pomoci bizarní berličky jako „komunikační stan“ ve tvaru indiánského týpí či podivné společenské hry. Postavy se stále více a více zaplétají do tenat psychoanalytického jazyka, což je to hlavní, čeho se diváci mohou chytit. Podobně jako ve Svozilově nedávné inscenaci Europe Connexion pro Divadlo

Letí se totiž i zde především mluví a mluví. Ovšem zatímco se v Europe Connexion mluvilo o něčem, Krátké rozhovory vedou debaty především o ničem. Což je model, který se velice rychle přecpá.

Představení zdobí rafinovaná scéna Petra Vítka využívající nečekaných momentů (třeba motivu Fragonardovy Houpačky). Herecky pak vedle Königova ambivalentního Terapeuta, který si diváky získá už úvodním vstupem, zaujme především Václav Vašák a jeho hřmotný hrdina bojující (patrně) se sexuální tenzí. Trochu matoucí se naopak zdá výrazná postava tajemného údržbáře v podání Jiřího Černého, která se většinu času jen jako přízrak zjevuje na pozadí scény.

Teprve finální obraz může prozradit, co s ní tvůrci asi tak zamýšleli. Je ovšem otázka, zda o tom po hodině a půl intenzivních „hovorů“, které dokonce rozděluje přestávka, ještě někdo bude chtít přemýšlet.

Deník N, 30. 10. 2019
Saša Hrbotický

Terapeutická sonda do myslí odporných mužů se točí v kruhu

Mladá režisérská dvojice Adam Svozil a Kristýna Jankovcová na sebe upoutala pozornost před dvěma lety, když v Divadle Na zábradlí nastudovala *Dánskou občanskou válku 2018–2024*. Apokalyptická vize Evropy zmítané nacionalismem a násilím tehdy řála do živého. O to větší rozpaky budí návrat režisérského tandemu na stejnou pražskou scénu s novou inscenací *Krátké rozhovory s odpornými muži*, což má být jakási komicky odlehčená sonda do problematiky skupinové terapie jako fenoménu dneška.

Představení vychází ze stejnojmenné povídkové knihy Davida Foster Wallace, který byl od konce 80. let řazen k nejvýraznějším postavám současné americké literatury. Kritika ho zvlášť díky románu *Nekonečný žert* z roku 1996 pasovala na postmoderního pokračovatele Jamese Joyce. Wallace ve svých prozaických dílech sostikovaně pracoval s vypravěčskými postupy, ale zároveň v nich trefně odhaloval některé z bolestí současné Ameriky. Ostatně o tom, že otázky sváru egoismu a strachu z osamění, sexuálních frustrací a sebezáhbné xace na vlastní nitro nebyly pouhou literární fabulací, ale na dřeh prožitou zkušeností, svědčí autorova předčasná smrt. Spisovatel, dlouhodobě sužován těžkými depresemi, se v pouhých šestačtyřiceti letech rozhodl pro dobrovolný odchod ze světa.

Adam Svozil s Kristýnou Jankovcovou se nechali zlákat Wallaceovým povídkovým cyklem, jenž vyšel v českém překladu v loňském roce a sestává z osmnácti ktičních rozhovorů s různě psychicky vykořeněnými muži i z několika dalších stylův různorodých próz. Dramatizace počet postav výrazně redukuje, zaměřuje se na pouhé tři muže a dvě ženy, kteří si zaplatili ozdravný pobyt, aby se pod profesionálním vedením

odborníka-psychologa kdesi uprostřed přírody zbavili úzkostí a obsesí, strachu z konzumního přístupu k sexu a k mezilidským vztahům vůbec. Jenže jak se ukazuje, autorova intelektuální hravost, postupování hovorového jazyka a slangu s výsostně odbornou terminologií a četnými poznámkami pod čarou, stejně jako časté střídání sarkasmu s autentickým děsem z odcizení nejsou na jevišti snadno přenositelné.

Inscenace se příliš rychle začne točit v kruhu. Sledujeme volný sled víceméně směšných, vzájemně separovaných terapeutických výjevů, které jsou mechanicky oddělované zatmívačkami a klidně by se mohly odehrávat i v úplně jiném pořadí, neboť postrádají hlubší návaznost a gradaci. Neobvyklé dialogy postav plné křečovitě snahy o vědecky erudované pojmenování třeba i těch nejprostších sexuálních tužeb a hnutí mysli sice zprvu vyvolávají smích, záhy však ztrácejí účinnost a posléze už jen otupují diváckou pozornost.

(TIP: 24 hodin v několika větách. Nechte si zasílat nejdůležitější zprávy z Minuty po minutě každý den na svůj e-mail)

Jestliže *Dánská občanská válka* stavěla na nápadité a neotřelé scénografii, *Krátké rozhovory s odpornými muži* znamenají bohužel i v tomto směru krok zpět. Postrádají výtvarnou originalitu a výraznější stylizaci, což je jinak pro naprostou většinu inscenací Divadla Na zábradlí charakteristickým poznávacím znamením. Děj se odehrává v dřevěném srubu s mobilním stanem z dřevěných kúlů nebo v jeho bezprostředním okolí s motivem velké zavěšené klády sloužící jako sedačka či plavidlo. Scénograficky zajímavější je pouze proměna, kdy se zadní stěna chaty odsune a za ní se objeví obrovská zavěšená peřina vzdáleně evokující zápasnickou zíněnku. Jedna z účastnic kurzu na ní pak přehrává traumatické momenty z manželského života.

Víceméně naprázdno vychází pokus o bezprostřední navázání komunikace s vybranými diváky v sále, jímž končí první polovina představení. Alespoň během premiérového večera tento záměr příliš nevyšel, spíše než interakci s publikem vyvolal jen rozpačité úsměvy.

Mezi všemi postavami inscenace hraje klíčovou roli přirozený hybatel dění, nevtíravě autoritativní, hipíkovský terapeut v podání Miloslava Königa. Usazen v hledišti v první řadě mezi diváky snaží se své klienty na jevišti přimět, aby pojmenovali, co chtějí, co potřebují a čeho jsou schopni. Určuje jim pravidla sebezpečných her, komentuje jejich počínání a nenápadně jimi manipuluje. S trochu strojenou empatií se je pokouší dovést k introspektivním ponorům a zbavení se psychické zátěže. Jeho snaha však nepadá na úrodnou půdu. Čím urputněji se účastníci zážitkového kurzu pokoušejí mezi sebou komunikovat a odbornými i pseudoodbornými termíny diagnostikovat i každou banální emoci či přirozenou lidskou obavu, tím víc a víc do nich zabředají. Pro herce tak mimořádných kvalit, jako je Miloslav König, nenabízí jednostrunné střížená postava terapeuta mnoho možností. A příliš na tom nezmění ani zdoluhavý závěrečný monolog, jehož prostřednictvím se režie trochu uměle snaží vtisknout hře větší vážnost.

Z hloučku účastníků skupinové terapie nejvíce zaujme sexem posedlý Muž v podání Václava Vašáka. Herec svého hrdinu trpícího obavami z neovladatelných machistických choutek okatě neshazuje, ale ponechává mu reálný základ, když jeho mužské přednosti demonstruje jen jaksi mimochodem a skoro nevědomky. Dita Kaplanová si naopak od postavy stárnoucí Ženy, která se nedokáže vyrovnat s rozpadem manželství ani s neporozuměním vlastních dětí, drží důrazný komediální distanc.

Křiklavým dokladem selhání módních léčebných metod s jejich jednostranným akcentováním viny jedince a nerespektováním společenské podmíněnosti lidského chování má být mladý pár Dívky a Kluka v přiměřeně ironizujícím podání Barbory Bočkové a hostujícího Štěpána Lustyka. Herecké prostředky druhého z hostů Vojtěcha Vodochodského v roli Kluka 2 vyznívají v konfrontaci se zkušenějšími kolegy příliš jednoduše a matně. Jako zcela zbytečná a nefunkční se jeví okrajová gura záhadného Cizince, snad údržbáře, v podání Jiřího Černého.

Přestože *Krátké rozhovory s odpornými muži* pracují s tak atraktivním námětem, jaký nabízí Wallaceova předloha, citelně doplácí na dramaturgickou a režijní nedotaženost. Po rozporuplné loňské sezoně neodstartovala ani ta letošní pro Divadlo Na zábradlí právě šťastně.

Divadelní noviny, č.19, 12.11.2019
Josef Chuchma

Krátký proces s Wallacem

Americký spisovatel David Foster Wallace (1962–2008) vstoupil do tuzemského kulturního povědomí vloni díky povídkové knize *Krátké rozhovory s odpornými muži*, která se stala jeho prvním dílem přeloženým do češtiny. Na loňském Pražském divadelním festivalu německého jazyka navíc hostovala adaptace jeho erbovního tisícistránkového románu *Nekonečný žert*, produkovaná a režírovaná Němcem Thorstenem Lensingem. *Krátké rozhovory s odpornými muži* si k dramatinizaci pro Divadlo Na zábradlí nyní vybrali Adam Svozil a Kristýna Jankovcová, kteří zde předloni zinscenovali román Kaspára C. Nielsena *Dánská občanská válka 2018–2024*.

Souboru více než dvou desítek povídek dalo název kvarteto v něm rozptýlených textů. Jde o promluvy celkem osmnácti mužů, kteří vyprávějí o svých životech a vztahových patáliích. Odpovídají na otázky, tazatel však chybí, respektive mlčí. Každá postava je tedy sestavena z pouhých výpovědních fragmentů. Svozil s Jankovcovou si zvolili pětičlív mluvčích, vzdor názvu ze dvou z nich udělali ženy, navíc dodali part Terapeuta (Miloslav König), který kvintet řídí. Tím inscenaci usadili do podoby nesčíslněkrát viděného, v podstatě standardního terapeutického sezení či pobytu. Namísto jevištní verze výsostného díla prosyceného bolestnou ironií se Na zábradlí nabízí, zejména ve druhé polovině večera, zcela průměrná, velmi předvídatelná inscenace. I v ní se vyskytuje ironie, ale je to ironie silně „počeštěná“, domácká, téměř takzvaně laskavá, která je mi vůbec nejpřívětivější.

„Počeštění“ předlohy je patrné i ve scénografii s náznakem domku v přírodě a týpí či v kostýmech. Figury jsou „oháknuty“ trochu alternativně, trochu buransky, jako takoví ti týpci, co se rádi rozebírají a nevědí, co se sebou. Terapeut je chápatý víceméně na oko, duchem se zdá být někde jinde. Svoji osobní mizerii nakonec samozřejmě vybalí – a to u ohně, v příšerně protahovaném a náhle přízračném, téměř záhrobním závěru, kdy vede hovor s tajemným Cizincem (Jiří Černý). König, Černý i Dita Kaplanová coby popletená i skepticky zkušená Žena a Václav Vašák jako Muž (machistický chlapák, který se musí sakra hlídat) hrají s určitým espretem, ale stíny dramatinizace a režie nepřekračují, a nejspíš ani nemohou. Totéž lze říci o Holce v podání Barbory Bočkové a o Klukovi Štěpána Lustyky, v jejichž replikách se nejčastěji vyskytuje hipsterský, akademicky korektní jazyk dneška, který věci víc zatemňuje a komplikuje, než zpřesňuje.

Krátké rozhovory s odpornými muži nejsou ve srovnání s *Dánskou občanskou válkou 2018–2024*, která neurazila ani nenadchla, pro Zábradlí ani Svozila s Jankovcovou krokem vpřed. Naopak stvrzují umělecké přešlapování scény.

Na začátku sezony Divadlo Na zábradlí uspořádalo tiskovku, na níž představilo inovované logo a vůbec novou vizuální podobu. Studio Najbrt velmi vkusně transformovalo původní logo Libora Fáry z roku 1958, ale grafická podoba programu ke *Krátkým rozhovorům s odpornými muži* budí podobné rozpaky jako inscenace sama.

Divadlo Na zábradlí, Praha – David Foster Wallace: *Krátké rozhovory s odpornými muži*. Překlad Martin Pokorný, režie a dramatinizace Adam Svozil a Kristýna Jankovcová, scénografie Petr Vítek, kostýmy Ján Tereb

i-Divadlo.cz
22.–23.10.19

Hodnocení redakce:

Jan Pařízek 70 %

zadáno: 22.10.2019

Dostí neotřelý pohled na dnešní svět mezilidských vztahů, ve kterém vidím určité nastavení zrcadla všem složitým analýzám a komplexním vysvětlením všeho co je v zásadě jednoduché a přímočaré. Ale dost možná to v tom dnešním, relativně složitém, světě ani jinak pořádně nejde. V každém případě svojí formou působivá hra, která používá výborný slovník, jenž tvoří opravdu výtečné dialogy. Ty vás budou jak bavit, tak donutí k zamyšlení a udrží vaši pozornost i když to třeba nebude zrovna jasně srozumitelné. Po herecké stránce dobře odvedená práce od všech aktérů a samotný závěr měl pro mě nečekaně zajímavý „lynchovský“ nádech.

Hodnocení uživateli:

Kristián F. 70 %

23.10.2019, Dílo řeší otázky mezilidských / rodinných vztahů a jejich psychologickou analýzu. V představení se vyskytují prvky epického divadla. Role Miloslava Königa, jako „Brechtovského“ vypravěče přispívá ke komediální rovině představení. Herecké výkony považuji za vyrovnané.

Aam 100 % (zadáno: 23.10.2019,)

Nejlepší, miluju, jak se v inscenaci každé najde!

Svm3 100 % 20.10.2019

Aktuální téma, skvělé režijní nápady, stejně tak herecké výkony. scéna i kostýmy sedí k obsahu.

Tarbík 70 % 23.10.2019

Pess 50 % 22.10.2019

Tomas22 30 % 22.10.2019

Lukas.lansky 80 % 22.10.2019

Nový kus **NA ZÁBRADLÍ** trpí malou naléhavostí

Odporní chlapi na psychoanalýze

DIVADLO Na nové inscenaci Divadla Na zábradlí je daleko nejlepší její název: *Krátké rozhovory s odpornými muži*. To se odporný recenzent hnedka začne těšit. Až na místě zjistí, že rozhovory vůbec nejsou krátké a muži nejsou odporní, jenom užvanění. Režisérská dvojice Kristýna Jankovcová a Adam Svozil zdramatizovala povídkovou knihu s oním chytlavým názvem od amerického autora Davida Foster Wallace z prostředí terapeutické skupiny a dramaturgii patrně ponechali náhodě. Jinak by museli přijít na to, že text utahující si z terapeutických stereotypů dvouhodinové představení neunes. Ne že by se neobjevila světlejší místa,



FOTO KIVA

kupříkladu když si milenecká dvojice svou sebereflexí totálně zdemoluje nadějný vztah.

Kamenem úrazu však je zejména vyhaslá naléhavost tématu

dvacet let starého textu.

Koho dnes vzrušuje trápení zmatených jedinců, kteří neumějí komunikovat jinak než v rovině psychoterapeutického ptydepe? Ano, jejich jazyk je také hlavní postavou inscenace podobně jako v Havlových raných hrách. Jenomže tehdy diváci Zábradlí věděli, čemu a komu se smějí, když jazyk ptydepe zesměšňoval mluvu bolševických ouřadů a aparátníků. Dnešní inscenaci zachraňují jedině herecké výkony souboru, který by si poradil i s dramaturgií jízdního řádu.

RICHARD ERML

XXXXX

Tajný agent

Aktuálně.cz, 11.12.2019
Marie Reslová

Jde o to, instalovat neklid. Divadlo Na zábradlí uvedlo hru o ruském agentovi

Pozadí jedné nepovedené teroristické akce v režii ruské ambasády přibližuje inscenace *Tajný agent* v pražském Divadle Na zábradlí. Podle stejnojmenného románu Josepha Conrada ji napsal a režíroval David Jařab. Obsadil skvělé herce: Jiřího Vyorálka, Annu Fialovou nebo Petra Čtvrtníčka.

Tajný agent je posledním dílem Jařabova britského triptychu v Divadle Na zábradlí. Předcházeli mu předlošský lapidární přepis Shakespearovy tragédie do esemeskové angličtiny s názvem *Macbeth – Too Much Blood* a loňská inscenace Podivuhodný případ pana Holmese, volná adaptace detektivní povídky Arthura Conana Doylea *Dům u měděného buku*.

Obě Jařabovy práce se soustřeďují na temné, potenciálně vražedné stránky lidské povahy, dřímající pod společensky přijatelným povrchem. Jako jeden z důvodů pro vytvoření cyklu Jařab zmiňuje současné dění v Británii, okolnosti brexitu a selhání tradiční demokracie.

S ohledem na podezření, že současnou ostrovní politiku ovlivňují lidé placení Ruskou federací, je děj třetí adaptace, Conradova románu *Tajný agent* z roku 1907, přímo pikantní. Hrdinou je agent řízený tajemníkem ruského velvyslanectví, britský občan jménem Verloc. Zároveň člověk, jenž donáší londýnské policii a pohybuje se v prostředí revolucionářů, dokonce jim poskytuje jakési skromné zázemí. Na oplátku získává informace, které umí zpeněžit na ruské i britské straně.

Příběh se opírá o skutečný teroristický útok na Královskou greenwichskou observatoř z roku 1894, jehož pozadí zůstalo nevysvětleno. Ve stejném roce se spisovatel polského původu Conrad, kterého proslavil román *Srdce temnoty*, natrvalo usadil v Londýně.

Instalovat neklid

Postarší agent Verloc se snaží žít nenápadně, má mladou pohlednou manželku a společně se starají o jejího retardovaného bratra. Když od Vladimíra, nového tajemníka ruské ambasády, protagonista dostane pokyn vyhodit do povětří observatoř, je zaskočený. Něco podobného po něm nikdy nechtěli. Pokud ale nechce přijít o živnost, musí vyhovět. Doba se změnila: „Už nejde o to, udržet klid, ale instalovat neklid.“

Jařabův scénář vyšel v programu k inscenaci. Není to dramatičtější v obvyklém slova smyslu, spíš jakási divadelní črta, velmi stručný dějový a myšlenkový „digest“ knihy.

Režiséra zajímají analogie se současnou atmosférou v britské společnosti. Model postupného rozvracení systému, který nakonec vede k vytvoření „prostoru pro muže síly a razantních schopností, kteří nahradí reprezentanty současné lhostejnosti“.

To je mise pro ironického, cílevědomého pana Vladimíra, kterého hraje Petr Čtvrtníček, a jeho myšlenku, že otřese-li se observatoř určující čas, otřesou se všechny dosavadní jistoty. Ale také pro kluzkého elegána Ossipona, ztělesněného Jiřím Černým, který zastává teorii společenské změny prostřednictvím davových emocí. A Profesora, jenž dodává potřebné „zboží“ a kterému Jakub Žáček vtiskl podobu bizarní

groteskní figury. Právě jeho výbušniny mají instalovat strach a „hluboké vědomí existenciální hrůzy“.

Hororové přití

První polovina hry je vlastně prologem, v němž postavy přicházejí na scénu, aby představily své ideové koncepty a seznámily publikum s okolnostmi nezbytnými pro pochopení děje. Série popisných monologů, v nichž je často třeba doslovnosti, aby potřebné informace vůbec zazněly na relativně omezené ploše, zkouší trpělivost publika. Ale především před náročný a nevděčný úkol staví herce.

Ti se ocitají v prázdném kruhovém prostoru, vymezeném centrálně se rozvírajícími slupkami červených cihlových zdí, a jen výjimečně mají možnost vstoupit do vzájemného dialogu. I ten však jen demonstruje fakta, například „přecitlivělost“ retardovaného Stevieho na projevy násilí.

V trochu hororovém přití inscenace a dokonalých dobových kostýmech i maskách Sylvy Zimula Hanákové nakonec mužské postavy rozlišujeme hlavně podle zdůrazněných tělesných proporcí nebo střihu vousů. Pohybová stylizace dává inscenaci punc tajemství i kultivované elegance, ale vytváří i dost monotónní a panoptikální dojem ožvládnutého obrázkového lepopela.

Největší prostor v něm logicky dostávají Verlocovi, především agentova žena Winnie, která se hned po pauze dozví, že při zpackané bombové akci jejího muže zahynul bratr Stevie – a rozhodne se k radikálnímu činu.

Potvrzení stereotypu

Jiří Vyorálek jako Verloc a především Anna Fialová v roli jeho krásné manželky vytvořili i v tomto inscenačním konceptu docela výrazné postavy, byť stále platí, že z fascinujících psychologických portrétů Conradova díla najdeme v divadle sotva jejich stíny.

Vyorálek zdůrazňuje Verlocovo přikrčené měšťáctví, pohodlnost a přizpůsobivost. Vlastnosti, které u teroristy působí nejen paradoxně, ale také groteskně. Anna Fialová umí prodat přitažlivost, kterou paní Winnie využívá, aby získala pozornost. Zábavný je intuitivně pragmatický přístup její postavy k životu, do něhož se, aniž by hnula brvou, vejde i vražda manžela.

Režisér se naštěstí opírá o charismatické herecké osobnosti, kterým se i pouhou přítomností na scéně daří v řídké divadelní předloze jakž takž udržet napětí a zvědavost publika.

David Jařab je už druhou sezonu kmenovým režisérem Divadla Na zábradlí. Doplnil tak ředitele Petra Štědrone, uměleckou šéfkou Doru Viceníkovou a režiséra Jana Mikuláška, kteří před pěti lety renomovanou scénu nově nasměrovali k autorskému divadlu a volným adaptacím vesměs literárních látek. Divadlo nedávno změnilo grafickou image a zdá se, že stojí před výzvou oživit i umělecký koncept, který poslední dobou zřetelně uváží ve stereotypu. *Tajný agent* tento stav jen potvrzuje.

Tajný agent: povedená inscenace o nepovedeném atentátu

Divadlo Na zábradlí uvedlo zkraje prosince svou druhou premiéru sezóny, kterou je inscenace *Tajný agent*. David Jařab jí uzavírá svůj „britský triptych“, který v Divadle Na zábradlí vytvořil. Tajnému agentovi, adaptaci stejnojmenného románu Josepha Conrada, předcházely inscenace *Macbeth – Too Much Blood* a Podivuhodný případ pana Holmese.

Na rozdíl od Shakespeara a Sira Doylea není Joseph Conrad (1857–1924) rodilý Brit. Jeho jméno Józef Teodor Konrad Nałęcz Korzeniowski jednoznačně ukazuje k polskému původu. Po smrti svých rodičů (1874) Conrad odcestoval do Francie a začal pracovat jako námořník na francouzských obchodních lodích. Později přešel k anglickému loďstvu a v roce 1886 se vypracoval až na kapitána, což mu zároveň vyneslo britské občanství. Nebýt malárie, kvůli níž se Conrad musel vzdát své námořnické kariéry a usadit se, nejspíš by se literatuře nikdy nezačal věnovat.

Veškeré své dílo napsal v angličtině, a přestože nebyl rodilým mluvčím, stal se jedním z mistrů anglické prózy. Nadto je považován za jednoho ze zakladatelů modernismu. A to vše kvůli – nebo snad díky? – malárii.

Román *Tajný agent* napsal Conrad v roce 1907 jako politickou reflexi současného světa. Dnes, o 100 let později, by se nejspíš divil, jak moc aktuální je jeho dílo. V románu vykreslil špiónáž, udavačství dvojitych agentů, vměšování se do záležitostí cizího státu i terorismus. Zároveň ale dokázal zahrnout i mezilidské vztahy, a to vše zaobalit humorem, jelikož pan Verloc je neuvěřitelný ťulpas.

Jařabova inscenace je rozdělena do dvou částí. V té první se divák seznamuje s jednotlivými postavami a jejich názory, tužbami a pohnutkami. Setkáváme se s prvním tajemníkem velvyslanectví (Petr Čtvrtníček), který osnuje teroristický útok na observatoř v Greenwichi. Chce tak napadnout samotný čas a otřást britskou společností v jejích základech. Pan Verloc (Jiří Vyorálek) je fušerský tajný agent. Ačkoli možná ani ne tak fušerský jako pacifistický. Nechce nikomu ublížit, proto místo osnování teroristických činů udává ty, kteří nějaké chystají, a zabraňuje tak nejhoršímu. Jenže první tajemník má nyní dojem, že by si svou apanáž měl Verloc přeci jen jaksí zasloužit. To by to ale nesměl zpackat...

Paní Verlocová (Anna Fialová) je krásná. Velice dobře si uvědomuje, co sňatkem s Verlocem ztrácí a co on získává. Ovšem i jí se tento svazek vyplatil. Spolu s ní Verloc do svého domu přijal i jejího retar... tedy vysoce přecitlivělého (britská korektnost se nezapře!) bratra Stevieho (Vojtěch Vondráček). Ten se nechá rozrušit sebemenším náznakem násilí nebo bezpráví a s jeho výkřikem „How dare you!“ nelze nezpomenout na nedávný rozruch okolo Greta.

Před přestávkou se představí ještě páni Ossipon (Jiří Černý), který horuje za proletariát, a člověk zvaný Profesor (Jakub Žáček), který má své zboží hned po ruce. Strůjce bomb se nebojí žádného policejního zásahu, neb jeho prst je stále připraven na spoušti detonátoru. Jediné, co jej trápí, je desetivteřinová prodleva směřující k výbuchu a nedostatek financí na jeho výzkum.

V této části má každý z herců jeviště víceméně jen pro sebe. Může tak naplno rozehrát svůj um, aniž by jej některý z kolegů „rušil“. Zde se ukazuje rovnocenná kvalita jednotlivých osobností souboru, ale také hostující Anny Fialové, pro niž dlouhodobě nemám jiných slov než „dokonalá“. Pan Verloc Jiřího Vyorálka svou vizáží připomíná obtlouklého pana Creosota z Monty Pythonova Smyslu života, což podtrhuje „britskost“ celého představení. Jen situace Jakuba Žáčka je trochu ztížena, a to nejen vadou řeči (R, Ř a také L) jeho postavy. Spolu s ním na jevišti účinkuje také francouzský buldoček uzurpující si

veškerou pozornost publika, zvlášť když se rozhodne vyluxovat oříšky, které při předchozím vstupu rozhází Vojtěch Vondráček coby Stevie. Není to ovšem nic, na co by Žáček nedokázal zareagovat a ustát, aniž by vypadl z role. Bravo!

Máme tu tedy výrobce bomb, tajného agenta, jeho pomalejšího švagra a atentátu chtivého prvního tajemníka. Pokud vám v tuto chvíli nedochází, kam to všechno směřuje, rozhodně si do Divadla Na zábradlí zajděte. Jařabova inscenace je totiž skvěle zpracovaná. Jednoduchá scéna z neomítnutých cihlových zdí a elegantní kostýmy v červené, bílé a černé barvě nechávají vyniknout precizním hereckým výkonům. Takovéto zakončení „britského triptychu“ nás nutí volat po přídávku.

Přehled recenze

Režie/Dramaturgie 10
Zpracování 10
Výprava 10
Herecké výkony 10

Shrnutí

Inscenaci *Tajný agent* završuje David Jařab svůj „britský triptych“, v němž Conradovi dělají společnost Doyle a Shakespeare. Zatímco na *Macbethovi* jsme chválou nešetřili, Sherlock Holmes nás dvakrát nezaujal. Ovšem třetí inscenace je zpracována tak dobře, že nás nutí volat po přídávku. Nejvíce oceňujeme prostor, který dostávají jednotliví herci, kteří tak mají možnost naplno ukázat svůj um.

Celkové skóre 10

i-Divadlo.cz, 13. 1. 2020
Lukáš Dubský

Jak vybudit strach

Režisér David Jařab se po čase vrátil k dílu britského spisovatele Josepha Conrada. Kdysi v Pražském komorním divadle uvedl ceněnou inscenaci *Srdce temnoty*, tentokrát pro Divadlo Na zábradlí adaptoval Conradův román *Tajný agent*.

Conrada k sepsání románu inspiroval teroristický útok anarchisty Bourdina na greenwichskou observatoř v roce 1894. Hlavním hrdinou jeho díla je nenápadný pan Verlock, který působí dojmem tuctového obyvatele Londýna. Kdyby ovšem nedělal špióna pro ruskou ambasádu a zároveň o akcích Rusů neinformoval londýnskou policii. Do toho poskytuje podporu přátelům z anarchistického hnutí a ještě musí svou aktivitu tajit před manželkou a jejím mentálně postiženým bratrem.

Jařabova dramaturgie by se dala rozdělit na dvě velmi odlišné poloviny. V té první se postupně představují jednotlivé postavy se svými filozofickými koncepty. Tato část je z velké části monologická, postavy do dialogu s někým jiným vstupují jen zřídka. Takový úvod se může zdát poněkud zdlouhavý, ale má smysl. Příběh, který se začne odvíjet ve druhé polovině představení, totiž není nijak složitý. Vypráví o jednom hodně nevydařeném atentátu a o důsledcích, které ze zpackané akce plynou pro zainteresované osoby. Bez myšlenkového zakotvení z první části by to byla vlastně jen plytká historka z podsvětí britské metropole.

Takhle se ale Jařab dotýká několika aktuálních problémů. *Tajný agent* je jakýmsi dovršením jeho britské trilogie na Zábradlí, která začala variací na Shakespeara *Macbeth – Too Much Blood* a pokračovala *Podivuhodným případem pana Holmese*. Jařab upozorňuje na lehkovážnost Británie opouštějící v době velkého společenského pnutí společný evropský projekt, ale také se věnuje otázce terorismu a obavám z teroristických útoků. Dobře je tu zachycena manipulace s lidmi pomocí strachu – racionální úvahy dnes nikoho nevyburcují, radikální činy jitrí emoce a mají nakonec dalekosáhlejší

důsledky. Provokativně se tu vznášá otázka, zda někdy není podobný zavrženíhodný čin nutný, aby se něco skutečně změnilo. Lehce natuknuto je v inscenaci také téma vměšování cizích států do vnitřní politiky, provokace a manipulace směřující k cílům jednotlivých velmocí.

Režisér tradičně při výstavbě inscenace nikam nespěchá. Pomalé až hypnotické tempo občas pomáhá budovat dusivou atmosféru Londýna na přelomu 19. a 20. století, bohužel má také za následek několik hluchých míst. Scénu, jejímž autorem je sám Jařab, tvoří cihlové zdi odkazující na místo děje, nahoře s kopulí, jež má nejspíš znázorňovat observatoř, kolem jejíhož vyhození do vzduchu se děj točí. Atmosféru velmi dobře doplňují i realistické kostýmy Sylvy Zimuly Hanákové a hudba Jakuba Kudláče.

Pana Verloca s lehkostí ztvárnil Jiří Vyorálek. Rozbývá zaběhlou představu toho, co si člověk představí pod pojmem terorista. Není to žádný mudžáh s plnovousem, Verloc je tlustý strejda od vedle, může působit nenápadným snad až dobráckým dojmem. Člověk může mít tendenci jeho činy omlouvat s argumenty, že se stal jen kolečkem v soukolí souboje tajných služeb, ze kterého není možné vystoupit bez ztráty života nebo minimálně svobody. Verlocovu cyničnost Vyorálek ukazuje až v okamžiku, kdy své mladé manželce Winnie (zajímavá Anna Fialová) vyčítá, že svému bratrovi našla na kabát cedulku se jménem, dle které bylo možné identifikovat jeho ostatky a dovést tak policii na Verlocovu stopu.

Další ze svých komických i nebezpečných postav v *Tajném agentovi* ztvárnil Jakub Žáček jako Profesor zásobující výbušninami kohokoliv, kdo si o ně řekne. Ruského diplomata Vladimíra pak se samozřejmě grácií zahrál Petr Čtvrtníček.

I přes drobné potíže v temporytmu je *Tajný agent* inscenace, která se snaží přispět k analýze stavu dnešní Evropy skrze sto let starý román. Některé věci se totiž v čase příliš nemění.

MF Dnes, 18. 2. 2020
Tomáš Štáskta

Skvělému Vyorálkovi stačí zatěkat očima

Manželé Jiří Vyorálek a hostující Anna Fialová tvoří pár, který svým antagonismem buduje ústřední napětí inscenace.

Stísněná atmosféra, zajímavá scéna, přesné herecké výkony. Nejnovější inscenace pražského Divadla Na zábradlí oplývá mnoha vlastnostmi, které z ní dělají dobré divadlo. Zdejší režisér David Jařab svou novinkou *Tajný agent* završil svůj ostrovní triptych, kdy ve velice volném stylu adaptoval díla předních britských literátů. Po Shakespearovi a Doylovi si vybral nejméně známého Josepha Conrada, aby tuzemskému publiku představil jeho sto let starou vizi o směřování našeho světa.

Kdo v poslední době četl třeba bestseller *Cesta k nesvobodě* amerického novináře a historika Timothyho Snydera, může novinku Na zábradlí použít jako pohyblivou ilustraci k čtenářskému prožitku.

I zde se vše točí okolo ruské snahy ovlivňovat západní svět. Sledujeme postavu agenta Verloca (Jiří Vyorálek), kterého Rusové (konkrétně tajemník Vladimír Petra Čtvrtníčka) navádějí k bombovému útoku. Verloc útok skutečně podnikne, ovšem následky jsou tragické především pro něj samého.

Fialová se neztratila

Zajímavá kruhovitá scéna, která cihlovým motivem evokuje britské budovy, se skládá z více úrovní. Jařab tak jednoduše vystihl propletenost oficiálních struktur s těmi tajnými, propojení policie s podsvětím.

Vizuál spolu s kostýmy doplňuje i povedená hudební složka (s vrcholem v podobě stylového zpěvu Anny Fialové a Vojtěcha

Vondráčka) a hlavně v úvodu zmíněné herecké výkony. Zajírá především Vyorálek, Verloca podává jako srozumitelnou kariaturu bezpáteřního strašpytla, který doma naoko hromuje, ale zřídka se přitom jakékoli zodpovědnosti za spáchané činy.

Vyorálkovi k takové charakteristice v podstatě stačí jen předstoupit před publikum a nejlépe zatěkat očima. Zajímavým protikladem mu je jeho žena v podání Anny Fialové. Hostující herečka se ve zdejším ansámblu neztratila. Tvoří skvělou protiváhu úlisnému londýnskému panoptiku, kde vedle Jakuba Žáčka zaujme třeba Václav Vašák: jeho policista sice stojí na straně dobra, povahově si však nezadá s ostatními výtečníky.

Tajný agent je prostě skvělá žánrovka. Kvalit Macbetha, úvodního dílu Jařabovy trilogie, nedosahuje, ale patří mezi zajímavé kusy současného repertoáru pražské scény.

Tajný agent Divadlo Na zábradlí 75%

Divadelní noviny, 23. ledna 2020
Petra Zachatá

Teroristou v roce 1905

David Jařab završil svůj „britský triptych“ v Divadle Na zábradlí inscenací podle románu Josepha Conrada *Tajný agent* z roku 1907. V přepisu Shakespearova Macbetha do bazální angličtiny *Macbeth: Too Much Blood* a detektivně-freudovské historce Podivuhodný případ pana Holmese na motivy A. C. Doyla řeší především temné zákruty lidské duše, potlačovaná traumata a touhu ovládat druhé. V nejnovější inscenaci se tato témata objevují také, ale jsou zastřešena výrazným politickým poselstvím. Conrad totiž v próze o zpackaném atentátu na Královskou greenwickskou observatoř v roce 1905 prorocky analyzuje vysoce aktuální problémy, jako je terorismus vyvolávající rozkladnou atmosféru strachu, ruská špionáž ovlivňující politiku jiných států a izolační snahy některých zemí v dobách politických a ekonomických krizí (jímž věvodí právě nedávný Brexit).

Stejně jako v případech předchozích děl je Jařab nejen autorem režie, ale také scénáře a scénografie. To mu dovoluje vytvořit vysoce kompaktní tvar, vlastně jakýsi jařabovský gesamtkunstwerk s už typickým zpomaleným tempem, vypjatou, dusnou atmosférou a esteticky vycizelovanou, na pohled efektní výpravou. Jevišťe je tentokrát sevřeno narudlým cihlovým půlkruhem, což evokuje britskou architekturu, a seshora se na něj tlačí masivní kopule jakoby z železných plátů, upomínající na střechy observatoří. Podobně jako v Holmesovi se Jařab nesnaží přesazovat děj do současnosti. Pracné, elegantní kostýmy Sylvy Zimuly Hanákové působí jako skutečné módní artefakty ze začátku století a činí z postav příslušníky této doby. Hlavním nositelem plíživé, napjaté atmosféry je hudba Jakuba Kudláče. Britský kolorit dotváří několik dudáckých výstupů Bartoloměje Biskupa oděného „po skotsku“ v kultu.

Dobově a místně je tedy inscenace ukotvena zcela mimo čas a prostor, v němž žije divák Divadla Na zábradlí. Přesto je k němu schopna promlouvat, a to především skrze soustředěné herectví všech zúčastněných. Ačkoliv jsou navlečeni v dobových kostýmech, herci představují naše současníky. Titulní postavu dvojitého agenta Verloca hraje Jiří Vyorálek tragikomicky jako nejistého obtlouštělého oportunistu, který v donášení na obě strany vidí hlavně způsob, jak přijít k penězům. Když mu tajemník ruského velvyslanectví Vladimír poručí, aby konečně konal a zosnoval teroristický útok, strach a nechuť k činu se v něm sváří se starostí o dobré bydlo. Ta nakonec převáží. Což ostatně Vladimír předpokládal, neboť ve ztvárnění Petra Čtvrtníčka jde o muže hyperinteligentního a suverénního, jenž rozumí lidské duši jako málokdo. Pročež nepochybuje, že strach z terorismu dostane Británii tam, kde ji chce Rusko mít. Zážitek je sledovat také hostující Annu Fialovou v roli Verlockovy manželky Winie. Pod rouškou chování nevinné, pečující ženušky předvádí studii intuitivního manipulativního sexappealu.

Jařab pro každou z postav v první polovině vymyslel úvodní monologickou etudu, takřka s parametry stand-up výstupu, v níž představí svůj myšlenkový svět, politická stanoviska i motivace jednání. Záplavu textu se daří nonverbálním jednáním ozvláštnit opět zejména Fialové: o Winie prozradí mnohé už to, jak pečlivě se obléká do honosných šatů s honzíkem – je cudná, a přesto koketní, a když k utahování korzetu přizve mentálně zaostalého bratra Stevieho (Vojtěch Vondráček), zavání to z jeho strany až incestními choutkami. I přes chlapcovu jinak evidentně čistou duši, brání se všemu násilí.

Druhá polovina se naopak soustředí na poněkud konvenční, akční odvyprávění toho, co se dělo po nepovedeném Verlockově pokusu o atentát. Ideová hloubka mizí, ke slovu přichází krvavá historka o rodinné pomstě, a inscenace se tak odvrací od svého aktuálního politického poselství. Přesah se vytrácí, suverénní herectví přetrvává. Závěr trilogie nepřekonal úspěch úvodního Macbetha, v němž dosáhl jařabovský gesamtkunstwerk Na zábradlí zatím největší dokonalosti.

Zpackaný atentát v Greenwichi

JAN KERBR

Inscenace *Tajný agent* v Divadle Na zábradlí je završením „britské“ trilogie režiséra a autora Davida Jafaba na této scéně, vždy se jednalo o variaci na dílo ostrovního písevníctví. *Macbeth* – *Too Much Blood* nalezl inspiraci v Shakespearově tragédii, *Podivuhodný případ pana Holme* se v povídkách Arthura Conana Doylea. Novinka se opírá o románovou předlohu Jafabova oblíbeného prozaika Josepha Conrada (1857-1924).

Záškodnická strategie

Děj podivného příběhu se odehrává v roce 1905 a začíná zaúkolováním agenta Verloca (Jiří Vyorálek) tajemníkem ruského velvyslance v Londýně Vladimírem (Petr Čtvrtníček), aby ke znejištění britské identity provedl atentát, jehož oběti nebudou lidé, ale nepřítel britské vlády. Bomba má být odpálena v parku, jímž nultý polidník prochází.

Vladimír publikuje ve svém monologu odhaluje svou záškodnickou strategii, dalšími představitelci promlouvají první polovinu inscenace zabíjí už zmíněný agent, prezentující svou měkkou dvojakost i pohodlnost, také jeho žena Winnie (Anna Fialová), Inouci ke svému podivnému manželovi nefalšovaným citem a zá-

roveň se starající o mentálně retardovaného bratra (Vojtěch Vondráček). Posledně svoje ledví odhalí – rovněž v monologu – další v Londýně pobývající Rus, na revoluci se chystající Ossipon (Jiří Černý) a pak také Profesor (Jakub Záček), odborník na exploze.

Přes solidní výkony protagonistů a duchaplné formulace, kterými se postavy postupně představují, se nelze ubránit dojmu z monotónnosti produkce, nerozptýlí ji ani hudební vstupy Vondráčkovy harmoniky a stylové sólo dudáka (Bartoloměj Biskup) ve skotském kroji. Navíc psák, kterého má s sebou na představení procházce Profesor, odvádí pozornost od Záčkovy herecké kreace.

Dvojitý agent

Po přestávce se vše v dobré obrátí. Nikoliv ovšem ve fabuli, Verloc se sebou totiž vzal na akci švagra, ten odpálil bombu neobdobně a jeho pozůstatky jsou rozestý po celém parku. Na scénu nastupuje inspektor Heat (Václav Vášák), jemuž nedá příliš práce přijít na to, kdo je za realizací zpackaného atentátu odpovědný. Verloc je totiž agentem dvojitým.

Nervní Vášákova kreace – inspektor si jakoby mimochodem stále pokouší vytrhnout rukou z úst viklající se zub – odstartuje již notně dramatickou polovinu produkce. Na polokruhovitě scé-

ně se zdmi s viditelně cihlovou strukturou se přeneseme do bytu dvojitého agenta (v první části byla stejná scénografická dispozice obohacena vzadu uprostřed bílou oponkou, za níž se dalo „šmírovat“), kam přináší policejní vyšetřovatel útržek kabátu. Strůjce atentátu není momentálně přítomen, takže jeho manželka se hrůzou pravdu dozví od Heata. Na místo ho totiž přivedla adresa nashitá na oděvu, to kdyby se jeho retardovaný majitel nemohl upamatovat, kam se vrací. Při odkrývání celkem průhledné detektivní zá-

pletky nabývá inscenace na tragicko-erotické atmosféře, Vášák s Fialovou nás do situace suggestivně vtahují i takovými zdánlivými maličkostmi, jako je Winnie křečovité svírání památky na bratra i získávání torza oděvu zpět Heatem jako předmětu dočasně, přesto ty i dlaně obou se umně proplétají a rozplétají, v těch dotyčích není nouze o erotické napětí.

Herecky výrazný je i další výstup, Verloc střídá na jevišti před chvílkou odešlého Heata, manželčiny výčitky ho zraňují a zároveň rozběsňují, lituje víc špatně prove-



Pákle. Profesor (Jakub Záček) s Vladimírem (Petr Čtvrtníček).

FOTO DNZ - KIVA

dené akce než zemřelého příbuzného. Drtivěmu zobrazení podivně devalvace hodnot v ukrivděném agentovi napomáhá jak polonafikavé Vyorálekovo lamentování, tak přeexponované lčení (především podmalované oči), zdobící ostatně tváře ostatních herců v retro hororovém stylu.

Smřlácká píseň na závěr

Před finálovým bilancováním na ruské ambasádě, kde cynický Profesor vyliči Vladimírovi finální počet mrtvých (čtyři, tedy více než polovina jednajících postav), zazpívají ještě Fialová, Vondráček a Vyorálek v příbuzenském triu smřláckou píseň v angličtině, Jakub Kudláč ji zkomponoval na text básně Williama Butlera Yeatese. Originál i český překlad jsou dostupné, stejně jako celý text hry, v programové brožurce.

Nejenom na širší aspekty fenoménu terorismu, ale i na znepokojivé otázky svědomí, sobectví a lhostejnosti zaměřila Jafabova inscenace svou pozornost dostatečně nalahavě.

DJ/Conrad: Tajný agent

Scénář, scéna a režie: David Jafab

Kostýmy: Sylva Zimulá Hanáková
Hudba: Jakub Kudláč

Dramaturgie: Barbora Šupová
Premiéra 6. 12.

Autor je divadelní kritik

ՀԱՅԻՐԱՅԷՆ